

فسه نه و تراوه لانی دلیم

زه بتودن یاسین

كۆمهله چىرۆك

قسە نەووتراوەكانى دلم

زەيتوون ياسين

قسه

نه ووتراوه کانی

دلّم

زه یتوون یاسین

ناسنامەى كتيب

- ناوى كتيب: قسه نهووتراوه كانى دلم
- نووسەر: زهيتوون ياسين
- بابەت: كۆمەلە چيرۆك
- پيداچوونەوه: هيوا پشتيوان
- ديزاينى بەرگ و ناوەرۆك: هيوا پشتيوان
- چاپ: يەكەم ۲۰۲۱

- ھەرگىز كۆل مەدە! گەر كۆل نەدەى دەگەى بە لوتكە.
- ھەمىشە سەيرى ئەو كەسانە بكە، كە ئىستا سەر كە وتوون.
- لەبەر ئەو دەى ھەمىشە دواى ھەر كە وتنىك دووبارە
ھەلساۋنە تەو ە و كۆلىان نە داو ە.
- ھەمىشە سەيرى ئاۋىنە يەك بكە، كە خودى خۆتى تىدا بىت
نەك كە سىكى تر.

زەمىتوون ياسىن

پیشہ کی

به ناوی خودای گه وره و میهره بان. سهره تا زور سوپاس بو
خودای گه وره که توانای ئه وهی به من به خشی، بتوانم ئه و
خه ونه ی زور ده میکه ده مویست به دیبیه نیم له دوا ی ئارام گرتنیکی
زور و به تیروانیکی زور؛ له دیدی نوسین و خویندنه وه. منیش
توانیم کتیبیک بنوسم که رهنگدانه وهی خودی کومه لگه بیت و له
هزری هر تاکیکه وه گوزارشت بکه م له و پرووداوانه ی که هه یه و
که رهگ و ریشه یان داکوتاوه. له ناو ناخی ئه و کومه لگه یه. له م
کتیبه دا دهستم کردووه به نووسینی ئه و پرووداوانه ی که بوونیان
هه یه له کومه لگادا. به لام له هزری خومه وه چیرۆکه کانم
دارشتوووه بو ئه وهی له ریگه ی ئه و چیرۆکانه وه بتوانین ورد
بینه وه له و پرووداوانه ی که به سهر هر تاکیک له و کومه لگه یه دا
هاتوووه. ئه وهی لیژدها گرنگه بو خوینه ر باسی بکه م ئه وه یه زور
نوسهر هه یه دهستیان کردووه به نووسینی کتیب و دهیه ویت
ئه وهی له هزری خوی هه یه تی له ریگه ی چیرۆک، پومان یان
هر بابه تیکی دیکه دا باسی بکات و به هزری خه لکی بگه یه نیت.
زور زور چیرۆک هه یه؛ چیرۆکمان هه یه راستیه که نووسهر
هه لده ستیت به کوکرنه وه ی ئه و پروودا و چیرۆکانه ی که له
زمانی تاکیکه وه باسی ده کریت. نوسه ریش دیت ئه و چیرۆکه
راستیه له زاری ئه و تاکانه وه - که به سه ریان هاتوووه -

دھینووسیتھو و دھیکات به کتیبیک که هه موومان دھیبین و
 ږووداوه کان بومان دھیتته پهنه و ئاموژگاری. وه جوړیکې تریش
 له نووسینی چیروک ههیه، که ئه ویش چیروکی خه یالیه که لیره دا
 نووسه ر هه لده ستیت به نووسینی چیروک له هزری خویه وه که
 باسی کومه لیک ږووداوی نیو کومه لکه دهکات له دارشتنی
 کاره کته رهکان و ږووداوه کان له هزری خویه وه. ئه مهش ناو
 دهنریت به چیروکی خه یالی. له م کتیبه ی منیش "قسه
 نه ووتراوه کانی دلم" هه موو ئه و چیروکانه ی نویوومه چیروکی
 خه یالین له هزری خومه وه دامرشتووه به لام ئه و ږووداوانه ی
 باسم کردوون هه مووی راستی تالی کومه لکه ی ئیمه یه و بوونی
 ههیه! بویه منیش بیرم کرده وه؛ چوون بتوانم ئه و ږووداوانه ی
 به سه ر هه ر تاکیک دا دیت بخمه ږوو و بیتته پهنه و ئاموژگاری
 و بهرچاو ږوونی بو هه ر یه کی که له ئیمه. بویه دوا ی هه ولدانیکی
 زور و یارمه تییه کی زوری که سه نزیکه کانم، توانیم ده ست به
 نووسینی ئه م کتیبه بکه م له ژیر ناو نیشانی "قسه نه ووتراوه کانی
 دلم" که بتوانم سوودیکی بچووکیش بیت، به خوینه ری بگه یه نم و
 له م کتیبه ی من پهنه و ئاموژگاریه کی بچکوله ش بیت وه ری بگرن.
 وه دووباره سوپاس بو خدا و هه موو ئه و که سانه ی که
 هاوکارم بوون له ته واو کردنی ئه م کتیبه دا.

زه یتوون یاسین

مونام و دۆزینه‌وه‌ی وه‌لام بۆ پرسیاره‌کانی

له شاریکی گه‌وره! له مالیکی گه‌وره ژووریکی بچوک هه‌بوو. که له ناو ماله‌که شوینیکی بچوکی داگیرکردبوو له‌م ژووره‌ش کچی‌ک هه‌بوو که ژیا‌نی پر‌بوو له‌ پوودا‌وی سه‌یر و سه‌مه‌ره، که هه‌میشه وی‌ل بوو به‌ دوا‌ی وه‌لامی‌ک بۆ پرسیاره‌کانی که هه‌میشه عه‌ودالی دۆزینه‌وه‌ی خودی ناخی خۆی بوو. ئاخۆ ئه‌و کچه ده‌توانی وه‌لامه‌ ونبووه‌کان بدۆزیتته‌وه؟ با له‌ پوودا‌وه‌کانه‌وه سه‌یربکه‌ین...

من (مونام) ته‌مه‌نم بیست سا‌له. له‌ زانکۆ ده‌خوینم له‌ خیزانیکی دوو که‌سی ده‌ژیم له‌گه‌ڵ باوکم و خزمه‌تکاری. له‌و کاته‌ی چاوم به‌ دنیا هه‌له‌یناوه له‌ ژیا‌نم ته‌نیا ئه‌و دوو که‌سه‌ بوونی هه‌بوو

باوكم بۆ به خيوكردنى من، وه خزمه تكارىك بۆ به پيؤبردنى
 كارووبارى ناو مال. له وانه يه بلين ئه ي دايك؟ ئه ي سۆزى دايك؟
 من دايكم نيه. يان ده توانم بلين نازانم ئاخۆ دايكم ماوه يان
 مردووه! ئه وه هه ميشه پرسىاره بى وه لامه كه ي من بووه ئاخۆ
 بۆ من دايكم نيه؟ بۆ وه كوو مندا له كانى تر دايكم نيه؟ كه سيك
 نيه له ئاميزم بگرى گورانيم بۆ بلين. به لام هه ميشه ئه و پرسىاره
 بى وه لامه هه ر كاتىك ده مه وي ت سه باره ت به دايكم له باوكم
 بپرسم ده ليت: «مونام كه ي كاتى خۆى هات پي ت ده لين.» ئاخۆ
 كه ي كاتى خۆى بي ت و بتوانم تي بگه م له م پرسىاره؟ ئه و پۆژه
 كه ش و هه وايه كي زۆر خۆش بوو. له په نجه رى ژووره كه م
 هه ستم به نه سمه ي هه وا و ده نگه ده نگى بالنده كرد و ده نگه
 ده نگى قاپى مه تبه خه كه منى به ئاسپايى به ئاگا هينا! رايكي شام بۆ
 ده ره وه. له وكاته خزمه تكاره كه له ده رگايدا و وتى: «خاتوو مونام
 هه سته خواردن ئاماده يه باوكت چاوه رپي ت ده كات.» منيش به په له
 له سه ر جيگا كه م هه ستم خۆم ئاماده كرد. به خيرا يى چوومه
 خواره وه چوومه سه ر مي زى نان خواردن وتم:

- باوكه به يانيت باش
- به يانى توش باش مونام كچم، نانه كه ت بخۆ ئه مپۆ ده تبه م
 بۆ شويني ك.
- بۆ كو ي؟
- بۆ كو مپانيا.

- كۆمپانیا!؟

- بەلى...

با لە بېرىشم نەچىت. باوكم خاوەن كۆمپانىيە و بازرگانە. با چىرۆكەكە تەواو بكەين. ئىنجا منىش لە وەلامدا وتم: «باشە بەچاوان بۆ نا. منىش حەز دەكەم كەمىك لە مال بىمە دەرەو. بە راستى مالهەو منى خنكاندوو!» ئەو بوو دواى نانى بەياني بەرى كەوتىن بۆ كۆمپانىيەى باوكم گەشتىنە كۆمپانيا. هەر كە گەشتىن لە لای دەرگا كە سلاوىكى گەرمم لىكرا و دەيانووت: «خاتوو مونام بەخىرييت. بەراستى كۆمپانيات پروناك كردهو» بەراستى پىشتان بلىم من جورىك لە خوڤەرستىم بۆ درووست بوو. وا دەرۆيشتم لە كۆمپانيا وەك بلى كەس نەبىت لە مونام زياتر چونكە من كچى پياوىكى بازرگان بووم هەر چىم بوتبا يان كردبا هەر ئەو بوو. دواى بە خىرهاتن و سلاو دانىشتىم لەسەر كورسىيەكەم كۆمەلىك كاغەز و قەلەم لە پىشم و وەكوو بلى من خاوەن كۆمپانيام. باوكم وتى:

- مونام لە ئىستاو ئىره شوينى تۆيە تۆ دەبىت بە هاوكارى

من تۆ جيگەى من دەرگىتەو. كۆمپانيا بەرپۆه دەبەيت من

ناتوانم تا سەر ئەم كۆمپانيايە بەرپۆه ببەم بەلام تۆ كچى

منى دەبىت تۆ جيگەى من بگريتهو.

ئەو بوو دەستى باوكمم تووند گوشى و لە ئاميزم گرت وتم:

- وا مه لئ باوکه پشت به خودا ته مه نت دريژ ده بيت .جا من مال و مولکم بو چيه دواي تو من بهس توّم هه بيت به سم.

- نا مونام تو ده بيت به هيژ بيت ده بيت دواي من له سه ر ئەم کورسيه دانيشی. ئەوه بوو چوومه سه ر کورسيه که دهستم به کار کرد. بهم شيويه ژيانم تيپه ر بوو زور په يوه ست بووم به کومپانيا هه ميشه چست و چالاک بووم به راستی ئاسووده بووم وه زور دلخوش ده بووم کاتيک له ئيشه کهم سه رکه وتوو ده بووم وه زياتر له وه دل خوشتر ده بووم که ده ميني باوکم له تهنيشتمه. ئەوه به هيژتری ده کردم.

بهم شيويه ژيان به رده وام بوو. هه ر له گه ل پرسيا ره بيوه لامه کان و نه بووی دايکم. تا رۆژيک شتيک له ژيانم رويدا که تا ئيستا بيرم لي نه کردبوويه وه هه ر بيرم بوی نه ده چوو. ئەويش ئەوه بوو کاتيک له کومپانيا بووم وه کوو رۆژه کانی تر خه ريکی کارکردن بووم له ناکاو له ده رگا درا منيش وتم:

- فه رموو.

- سلاو من پۆسته چيم .نامه يه کت له که سيکه وه بو هاتووه.

- منيش وتم نامه؟ بو من؟

من له ژيانم تا ئيستا که سيک نامه ی بو نه ناردووم به راستی سه رم سوپما و وتم:

- کي بوی ناردووم؟

- نازانم خاتوون ته نیا داواکاری جیبه جی ده کهم. ئیره ئیمزابه که.

منیش ئیمزام کرد و وتم:

- سوپاس.

دانیشتم له سهه کورسیه کهم دهستم به کردنه وهی نامه که کرد که نامه کهم کرده وه ئای خوایه! چیم بینی به بینینی ئەم نامهیه دهسته کانم سر بوون وهک بلایی روح له جهسته م نه مایی ئەزانن بو؟ چونکه له نامه که بهم شیوهیه نووسرا بوو:

سلاو کچه کهم...

من دهزانم ئیستا تو باوهه ناکه ی بهم نامهیه و وا دهزانی ئەمه درویه. به لام پیویست بوو بووت بنیرم. من دایکی تۆم ئەزیزم من پیویسته بتبینم تا پیت بلیم چی روویداوه.

ههه پیتیک ههه وشهیه که ده مبینی نه مدهزانی ئاخو ئەمه درویه یان راستیه ئەوه چی دهلی؟ من دایکی تۆم؟ یانی چی ئاخو؟ دوا ی ئەو هه موو ساله که له نه بوونی دایک له سوژی دایک ئیستا که سیک دهلی من دایکی تۆم نانا مونا م وهره وه هوش خوت ئەم نامهیه درویه دوو عام ده کرد که سیک بیت له م خهونه به ئاگام بهینیته وه دوا ی خو کو کردنه وه وتم: «تهواو مونا م تهواو ئەمه درویه» بویه نامه کهم دراند بی هیچ وه لامیک فریم دایه ته نه که خوله که. بی یهک و دوو دانیشتم دووباره دهستم به

کارکردن کردهوه بی بیرکردنهوه لهو نامهیه. پوژگار پوشت
 هەر له تیپه‌پوونی ته‌مه‌نی من هەر وه‌لامی پرسیاره‌کانم نه‌بوو!
 به‌راستی ناخۆشه به دواى وه‌لامیک بگه‌پیت که‌چی ته‌واوی
 ژیا‌نت هەر به دواى وه‌لامه‌که‌ی بیت و نه‌یدوژیته‌وه. منیش
 وابووم. پوژیکیان له ژووره‌که‌م خه‌ریکی کتیب خویندنه‌وه بووم
 له ده‌رگا درا خزمه‌تکاره‌که بوو و وتی:

- خاتوو مونا‌م ئەم نامه‌یه بو تو هاتوو .
 منیش سه‌یری‌کم کرد و وتم:

- سوپاس ده‌ست خو‌ش
 دوا ئەوه‌ی منی جیه‌پشت له ژووره‌که‌مدا ده‌رگای داخست له
 دواى خو‌ی منیش دانیشتم کتیبه‌که‌م داخست. ده‌ستم به
 کردنه‌وه‌ی نامه‌که کرد نامه‌که‌م کرده‌وه چیم بینى دیسان هه‌مان
 شت ئای هاوار خودایه دووباره هه‌مان نامه پیشوتر که بوم
 هاتبوو دیسان نوسرا‌بوو:

سلاو کچم...

من ده‌مه‌و‌یت تو ببینم. ده‌زانم نامه‌ی پیشترت در‌اندووه و گو‌یت
 پینه‌داوه به‌لام باوه‌ر بکه من دایکی توم. تکایه وه‌ره بو ئەم
 ناو‌نیشانه...

منیش دووباره که و تمه بارودوخیکی ناهه مواره وه. له بیدهنگی
 خۆم نقوم بووم. له ناکاو وتم: «نا مونام ده بیت بزانی مه سه له
 چیه و ئه وه کینه دواى ئه وه هه موو ساله ده لى من دایکی تۆم بى
 هو نیه!» مونام تۆ چه ند سال به دواى ئه م وه لامه ی. تۆ چه ند
 ساله ویلى به دواى چاره نووسی خۆت! برۆ جا واییت یان نا بویه
 که و تمه شه ر له گه ل ده روونی خۆم! دواى ماوه یه کی زۆر له
 گفتوگو له گه ل خۆمدا بریارمدا بچم. بویه زۆر به په له خۆم
 کوکرده وه و زۆر به خیرایی چووم بو ئه و ناو نیشانه ی که له
 نامه که نوسرابوو زۆر به په رۆش بووم. گه یشتمه شوینی
 مه به ست که گه یشتم که سی لى نه بوو زۆر هیلاک بووم. چووم
 له سه ر کورسییه ک دانیشتم چونکه به راستی لیدانی دلم زۆر
 خیرابوو. قاچم توانای نه بوو بویه له شم سست بوو دانیشتم
 چاوه ریم کرد له م که یین و به ینه دا که سیک وتی:

- سلاو ئه زیزم...

که سه یرم کرد ژنیکی زۆر جوان که به راستی جوان بوو وتی:

- زانیم که هه ر دیت چونکه تۆ کچی منی ئه زیزم.

ویستی له باوه شم گریت به لام من دوورم خسته وه له خۆم و
 وتم:

- ئه وه چی ده لى کچی چی دایکی چی تۆ باسی چی ده که ی

یانی هینده ئاسانه ها تووی ده لى من دایکی تۆم له ئامیزم

دەگریت نا ئەمە گالته جاریه ئەگەر بە راستی دایکی من
 بووبایت، لە ژیانم دەبووی گەورەت دەکردم... نەک دوای
 ئەو هەموو سالە! من باوەر ناکەم ئەگەر دایکم بووبایت
 جیت نەدەهیشتم. نا من دەپرۆم تۆ دایکی من نیت.
 بۆیه ویستم بپرۆم یەكسەر قۆلی گرتم وتی:

- پراوەستە دەتەوێت راستیهكە بزانی باشه پەيوەندی بە
 باوكتەوه بكه با باوكت بێتە ئێره. ئینجا ئەو کاتە تۆ
 ئارەزووی خۆتە دەپرۆی یان ناپرۆی.
 منیش پراوەستام دوای بێدەنگیهکی زۆر پەيوەندیم بە باوكمهوه
 کرد و وتم:

- باوکه سلاو دەمهوێت بێت بۆ شوینیک. توشی کیشه
 بوومه.
 - چیت لێهاتوو کچم مونا م خۆ هیچت لێهاتوو .
 - نا باوکه من باشم تەنیا تۆ وەرە.
 تەلەفۆنەكەم داخست و پییم وت:

- وا باوكم دیت ئینجا دەزانم ئاخۆ تۆ راستی یان من.
 هەر که باوكم گهیشته سهیری باوكم کرد لە چاوانی باوكم
 کۆمهلیک پووداو و وهلامم دەدۆزیهوه. قاچهکانی باوكم له
 پۆشتندا وهکوو پیشتەر نهبوو. هەر وهکوو بلیی باوكم قاچی
 نهبیت زۆر به هیواشی هات بۆ لامان. سهیریکی کردم و وتی:

- مونا چى بووه بۆ منت هیناوهته ئێره؟ ئەوه کییه؟

- منم چیه نامناسی من هاوسه ره که ی تۆم ئه و ژنه ی که پیت دهوت له تۆ زیاتر که سی ترم خوش ناویت ئه و ژنه ی که ئیوه ی جهیشت له پیناو که سیکی تر بۆ نالیی بۆ راستیه که باس ناکه ی بۆ مونا م بۆ پپی نالیی چ جوره دایکیکی هه بووه که دایکیک مندالیکی ساوا به جیی بهیلت که هیشتا له ژیان تینه گه یشتوو بۆ باسی ناکه ی؟

باوکم چاوه کانی پر بوو له فرمیسک هه ر سه یری منی ده کرد منیش له ناو ئه و هه موو رووداوه تاسا بووم نه مده زانی من کیم من دایکم کییه وه کوو جهسته یه کی بی روح بووم ته نیا سه یرم ده کردن. ته واو له ناکاو باوکم هاواری کرد وتی:

- باشه... راسته تۆ دایکی مونامی هاوسه ری من بووی به لام دوا ی چی تازه ها تووی ده لئی من دایکی مونام به چ مافیک پیم بلئ؟

باوکم رووی کرده من وتی:

- مونا م ئه و دایکی تویه ئه و ژنه بوو تۆی جی هیشت ئیستا زانیت که تۆ هیشتا مندا ل بووی به جییه یشتی ئه وه ئه و ژنه یه که چه ند ساله به دوا ی وه لامه که ی ده گه ری.

منیش هه ر له بیده نگ ی خۆم بووم وتم:

- نا ئه مه درۆیه ئه مه خه ونه، تکایه با که سیک بیت له م خه ونه به ئاگام به ییتته وه...

دایکم دهستی گرتم وتی:

- کچم بمبووره تکایه من ههله بووم !

منیش توند دهستم بهردا و وتم:

- لاچۆ تو چۆن به خۆت دهلیی دایک؟ تو دهزانی دایک

واته چی دایک شهر له پیناو منداله که ی دهکات دایک واته

ئارامی له باوهشی نهک منداله که ی جی بهیلن.

بۆیه زۆر به خیرایی رۆشتم له ناکاو گویم له دهنگیک بوو که

سهیری دواوهی خۆم کرد ئای هاوار مونا م ئوه چی بووه چیم

بینی! دایکم سه یاره لی دا له ناو خوین نقوم ببوو باوکم زۆر

به خیرای رۆشست هه لیگرتوه و وتی:

- مونا م وهره بۆ له وی راوله ستاوی؟

ئاخر چی من نه مده زانی چیکه م ئه و هه موو راوله یه که له

دوای یه که راولیدا نه م ده زانی چی بکه م. به لام ئه وه نده م زانی

باوکم قۆلی راوله شاندم وتی:

- بۆ راوله ستاوی وهره...

منیش هاتمه وه هۆش خۆم به په له چوین بۆ نه خوشخانه

له وی چاوه ری مه رگ و ژیا نی که سی که بریاره دایکت بیت.

من و باوکم به چاوه روانی ویل بووین تا له ناکاو دکتوریک

هات وتی:

- ئیوه کهس و کاری ئه ون به داخه وه نه خوشه که مرد!

ئای لەم هه‌واله‌ من و باوکم سه‌یری یه‌کترمان کرد به
سه‌رسورمانه‌وه‌ دانیشتین هه‌چمان توانای قسه‌کردمان نه‌بوو من
دووباره‌ که‌وتمه‌ گفتوگو له‌گه‌ل نه‌فسی خۆم ده‌موت:

- مونام ئەوه‌ چیه‌ چی‌ پوویداوه‌ دووباره‌ که‌سیک که‌ چهند
ساله‌ له‌ دواى وه‌لامه‌که‌ی ده‌گه‌پییت دۆزیته‌وه‌ به‌لام له‌
ده‌ستدا مونام ژيانت بۆ وایه‌ بۆ هه‌میشه‌ ده‌بیّت به‌ دواى
وه‌لامه‌کان بگه‌پییت ئای خودایه‌ تکایه‌ با ئەمه‌ خه‌ون بیّت.
باوکم توند ده‌ستى گۆشى وتی:

- مونام ده‌بیّت به‌ که‌س و کارى بلّین با بزائن.
- باشه‌ باوکه‌.

بۆیه‌ باوکم دوومه‌تر دوورکه‌وته‌وه‌ ده‌ستى به‌ قسه‌کردن کرد
ئه‌وه‌بوو دواى چهند کاتژمێریک سى مندال زۆر به‌ خیرایى بۆلای
ئیمه‌ هاتن وتیان:

- تکایه‌ دایکمان چی‌ لیّهاتووه‌ خۆ نه‌مردووه‌.
باوکم وتی: ئارام بن تکایه‌...

ئه‌وانیش هه‌ر ده‌گریان یه‌کیک له‌ منداله‌کان رایکرد به‌ره‌وه‌ من و
وتی:

- داده‌ تکایه‌ دایکم چی‌ لیّهاتووه‌ ئیمه‌ له‌ دایکمان زیاتر
که‌سمان نییه‌.

منیش له سه‌رچۆک بۆی دانیشتم چونکه بچووک بوو مندالیکى
زۆرجوانى بى گوناھ وتم:

- ئەزیزم دایکت باشه ئەو چووه بۆ شوینیکى زۆر خوڤ
ئىستا ئەو دلخۆشه لهو شوینە.
ئەویش چاوه‌کانى پرېوون له‌فرمىسک. منیش توانام نهما بۆیه
زۆر به‌کول گریام توند له ئامیزم گرت وتم:

- وه‌کوو مونام بیکه‌س و بى نازى دایکتان.
دواتر بۆشم ده‌رکه‌وت که ئەم مندالانه باوکشیان به جیى
هیشتون واته ئەم مندالانه وه‌کوو من بوون به‌لام من دایکم
جیههشت بووم ئەوان باوکیان. دواى ئەم پروداوانه که پر بوون
له ناهه‌مووارى دواى تیپه‌رېوونى چه‌ندین سال ژيان من توانیم
زانکو ته‌واوکه‌م و هاوسه‌رگیرم کرد. بوومه خاوه‌نى مندالیک
باوکم وه‌کوو پیشتر نهما دواى ئەم پروداوانه توانای ئیشکردنى
نهما بۆیه کارووبارى کۆمپانیای دایه هاوسه‌ره‌که‌مه‌وه له
هه‌مووى گرنگتر من بریارم دا منداله‌کانى دایکشم به‌خېوبکه‌م
منداله‌کانم گرته ئەستوى خۆم و ئەوه‌بوو که توانیم له ژیر
یه‌ک سه‌قف خیزانه‌که‌م کۆبه‌که‌مه‌وه به‌لام دواى ئەوه که توانیم
وه‌لامى هه‌مووپرسیاره‌کانم بدۆزمه‌وه. دایک واته سۆز واته
قوربانیدان به‌لام دواى دایک سه‌بوورى مال باوکه چونکه مونام
گهر باوکى نه‌با هه‌رگیز نه‌یده‌توانى ببێته مونام.

له نیوان ژیان و مردن

من کورپکی پر له نائومیډی بووم! ناوم "پهوین" ه له پهیمانگا له بهشی ئینگلیزی دهمخویند یهکیک بووم له قوتابیه زیرهکهکان ههمیشه ئاواتم بوو بېمه ماموستا بویه زور ههولمدهدا. ئیمه له خیزانیکی پینچ کهسی پیکهاتبوون من مندالی گهورهی مال بووم خوشک و برایهکی له خوم بچووکترم ههبوو. ناویان "سارا" و (نامو) بوو له پرووی داراییهوه، ههتا باوکمان مابوو دتوانم بلیم تا رادهیهک باش بووین. چونکه به ههر جوریک بوو ئهوه همیشه به سهختی کاری دهکرد بو ئیمه ههمیشه به منی دهگوت: «پهوین تو تهنها بخوینه، من بروام به تویه تو دهبی به ماموستایهکی زورباش» ههمیشه گوتراووه باوک وهکوو سهقفی خانووه بو خیزانهکهی. که ریگا له ههموو بهربهستهکان دهگریت وه تهواوکهری باوکیش دایکه، دایکم ژنی مالهوه بوو واته کاری نهدهکرد. خیزانیکی بهختهوهر و خنجیلانه بووین. راسته ئیمه دهولهمهاند نهبووین... لهسهه سفرهی گرانبهها و خواردنی

جوړاو جوړ نه ژياين! به لّام هرگيز زه رده خه نه جيانه ده بوويه وه
 ليّمان... پوژگار پوشت، تا پوژيک باوکم تووشی ئازاريکی زور
 بوو له دلی. زور دهميک باوکم وابوو به لّام له بی پاره ی نه ده چوو
 بو نه خوځخانه! بویه دهی وت هيچ نييه له وانه يه به هوّی
 کارکردن بیت. تا پوژيک باوکم له هوځخوی چوو له تاو ئازاره که
 بردمانه نه خوځخانه. باوکم دوا هه ناسه ی دا له ژیر دهستی
 دکتوره کان ئیمه سه فقی خانوومان پروخا باران و ره شه با زور
 به ئاسانی تيپه ربوو. مه به ستم باوکم بوو، ژيان دوا ی باوکمان
 زور زحمه ت بوو پراوپر له ناخوځی. چونکه پاره په یدا کردنی
 ئیمه به دهستی باوکمان بوو. بویه که وتينه بارودوځيکی زحمه ت
 ته نانه ت زور جار تا به یانی له برسان دهماینه وه و هيچ شتيک
 نه بوو بو خواردن. من به ته وای بی ئومید بووم زور جار
 ده چووم بو سهر گوړی باوکم هرچی ئازارم هه بوو بو ئوم
 باس ده کرد نقومی گریان ده بووم له سهر گوړه که ی. بویه له
 ناچاری ژيان بریاريکی زور سه ختم دا نه متوانی تا کوتایی به م
 شیوه یه بم. ئه ویش ئه وه بوو وازم له خویندن هیئا ده ستم به
 کارکردن کرد. وه کوو کریکاریک له یه کیک له بیناکان! ئای چه ند
 ناخوځ بوو ئاواتی چه ند سالی ماموستانیم چووه ژیرگل ئه و
 هه زه پر جوځ خرؤشه ی ژيانم چووه ناو گوړيکی مات و خنکاو.
 ده ستم به کارکردن کرد له بیناکه وه کوو کریکاریک، خاوه نی
 بیناکه که سيکی زور ده وله مه ندبوو کاری ئه و ته نها
 درووستکردنی بینا و خانوو بوو. سهره پای ئه و هه موو پاره و
 ده وله مه ندییه به لّام که سيکی زور دیندار و خواپه رست بوو.
 هرگيز به شیوه یه کی ره ق مامه له ی له گه لمان نه ده کرد. به راستی

بئی وینه بوو. ئاخ له م ولاتهی ئیمه ئه و جوړه كه سانه چه ند كه من!
كاتيك پاره ده بینن نه گورپین. تهنانه ت له قورئانیش باسی
چاكه كاركراوه زور به جوانی.

رۆژیک خه ریکی کارکردن بووم هر بیرم لای باوكم و ئاواتی
بوون به ماموستا بوو. له ناکاو هوشم نه ما كه و تمه خواره وه له
بیناكه. دواى ئه وه ژيانم كه و ته بارى خه و له نیوان ژيان و مردن
ئه و قسانه ی ئیستا ده یلیم دایکم باسی ده كا كه چوڼ ژيانم به پری
کردووه. له گوشه ی نه خوشخانه كه منیان بردو ته نه خوشخانه
من خه لسانی خوین بووم، هیچ ئومیدیک نه بوو بو چاکبوونه وه م.
دایکم وه کوو هر دایکیکی تر ته نیا ده گریا و نزاى ده کرد و
ده پاریا وه. له ژیر ئامیر و ئوکسجینی نه خوشخانه مامه وه. دایکم
وتی: «بو ماوه ی مانگیك كه و تیه بارى بئی هوشی جه سته یه کی بئی
جوله، بئی قسه! ژيانیک وه کوو خه ویک بئی رۆح.» تا رۆژیک له
ناکاو له و خه وه رزگار بووم كه سیك وتی: «پره وین هه سته به سه
تو زور خه وتی هه سته وه خیزانه كه ت پیوستان پیته» دایکم وتی:
«له ناکاو چاوه کانت هه لیناو ده ستت جولاند منیش زور به خیرای
بانگی دکتوره کانم کرد.» ئه زانی کاتیک یه که م جار چاوم هه لینا
چیم بینى دکتوریک وتی: «ئای خواجه به راستی تو میهره بانى تو
به خشنده ی. ماشاءالله له کارى خوا» منیش ئه و کاته زانیم من
بیئاگا له زاتى خودا! بئی ئاگا له وه ی كه سیك هه یه له سه ره وه ی
خوم. دواى مانگی له نه خوشخانه گه پامه وه سه ر ژيان به لام به بئی
قاچ! چونكه من تووشی ئیفلیجی قاچ بووم... ئیستا دواى
تیپه ربوونى چه ند سالیک من به عاره بانه یه ک ده چم بو پیشه که م،
بو قوتابخانه... من ئیستا ماموستام نه وه یه ک فیرده که م! وایه قاچم

نییه به لام ئیستا زۆر شوکرم به زاتی خودا چونکه ژیانم ههیه.
ئەزانی چۆن گەیشتم بهو پۆژە؟ کێ بوو وایکرد بخوینمهوه؟
دوو باره خاوهنی پاره و مالی خۆمان بین هه مان ئەو پیاوهی که
خاوهن کاری من بوو. کاک ئیبراهیمی خاوهن کاره کهم که ئیشم
لای دهکرد ئەو بوو.

زولم

من ناوم "سؤما"یه له مندالییه وه به کومه لیک ږووداوی پر له ناخوښی و زولمی باوکم و خیزانه که م ژیاوم. وهکوو منداله کانی تر نه متوانیوه ژيانی مندالیم ببه مه سهر. من برایه کم هه بوو به ناوی "ږیپوار" ئه و گه وره تر بوو له من. ئه و وهکوو من نه بوو! هه رچی دهیویست و هه زی پپی بکردایه، دهیکرد. باوکم بیده نگ ده بوو، به رامبه ری له بهر ئه وهی ئه و کور بوو، پیاوی مال بوو... کاتیک مه سه له که ده هاته باسی من... باوکم وهکوو شیتی لیده هات و دهیگوت: «نابیت کچ بخوینی! کچ ئیشکردن و خزمه تی مالیان ووتوه، نه ک خویندن... باوکم هه میشه جویی به من دها و لیده دام! به هوئی که لتوور و قسه ی ناو بنه ماله که ی هه میشه

په یوه ست بوو، وهکوو کویله ی لږهاتبوو... بویه منی دهرهینا له
قوتابخانه وه و وتی:

- له مه ودوا تو بهس ئیش دهکوی، چیتړ ناخوینی
- باوکه من حه زم لییه بخوینم! ئهی بو براکه م دهخوینی؟
منیش مروقم! منیش له خوینی تو نیم؟ ته نیا له بهر ئه وهی
من قژم هه یه؟ براکه م کوږه و پرچی کورته وه ئازاده...
ئاخر بوچی؟

باوکم به قایشه که ی پستی که و ته گیانم. زوری لیدام منیش دوی
ئه وه بیده نگیم هه لېژارد و دهستم به ژیان کرده وه. دایکم وهفاتی
کرد به هو ی نه خو شی و براکه م چووه زانکو. له وی نأشقی کچیک
بوو. به باوکمی وت: «ده بیت بجیته داوی» باوکیشم چووه
داوی. مالی کچه مه رجه ی ئه وه یان هه بوو که ده بیت کچه که یان
خویندن ته واو بکات. باوکم له بهر ئه وه ی مه سه له که ریږواری
کوړی بوو، بویه وتی: «جا چیه با بخوینی بوکه که م.» ئهی باشه
بوچی، منیش کچ نه بووم؟ منیش وهکوو ئه و پرچم نه بوو؟ منیش
وهکوو ئه و له بوونی کچ نه بووم؟ به لام له بهر برام بیده نگیم
هه لېژارد، چونکه خوشک له پیتاو برا گیانی خو شی دهکاته
قوربانی! پوژگار تیپه ری براژنه که م منی وهکوو خزمه تکار داده نا.
هر به یانی دهچووه دهوام و ئیواره دههاته وه و دهیگووت: «کچی
هه ی پیسی ناشیرین، بو شتیکت ئاماده نه کردووه؟ به خوت و
باوکه پیره که ت نازانم بوچی ون نابن، نامرن...» ئه و قسانه

وهكوو تير به گيانم دهكهوت به لّام بيدهنگم ههلبژارد له بهر برام.
 باوكم كهوته ته مهن و تووشى نه خووشى دل بوو زورى نه برد
 نه خووشيه كهى به سهريدا زال بوو و كوشتى. من مامه وه به ته نيا
 له نيوان زولمى براژنه كه م. كه ته نانه ت كار گه يشته بارى ليدان
 و سوتانى جه سته م و جويندان! شه ويك سه رمايه كى زور و به فر
 بوو براژنه كه م وتى:

- كچى ناشيرين. ئه وه بو جله كانى منت ئوتوو نه كردووه؟
 - ببوره براژن زور نه خووش بووم نه متوانى. ئيستا بو ت
 ده كه م.
 ئه ويش زله يه كى ليدام وتى:

- هه ي پيسى ناشيرين تو خو ت به چى ده زانى ها ونبه و
 برؤ دهره وه له و ماله.
 براكه م له و كاته هاته وه ماله وه و به سه ر شه ره كه هات وتى:

- چى بووه سو ما خوشكم؟
 براژنه كه م هاته وه لّام و وتى:

- من چيتر به رگه ي ئه م خوشكه ت ناگرم. ئه و فيرى دزى
 بووه پاره ددزى يان زي ره كانم. ئه وه زور ده ميكه هه ستم
 پيكردووه، رييوار... به س له بهر دلى تو هيچم نه وتووه
 به لّام خوشكت بيتامى كردووه.
 براكه م، سه يريكي كردم وه ك بللى خوشكى نه بم وتى:

- سوّما دزی دهکە ی؟

– باوه ربکه دزیم نه کردووه تو خوت خوشکه کهت ده ناسی

من چۆن شتی وا دهکه م کاکه؟

به لأم براکەم لەبەر ژنەکەى ئه‌و خوشکەى که له‌ خوینی یه‌ک
بوون ویلی کرد و باوه‌پى به‌ ژنەکەى کرد و منى فریڤدا بو
ده‌ره‌وه‌ منیش وتم:

- تڪايه ڪاڪه من بچمه ڪوئ بهم سهرمایه من خوشکی توم.

– لاچۆ دز سهرهتا بېرت لهو شته كړدبايه وه، نهك ئیستا...

برازنه که شم له ولأوه به زه رده خه نه یه که وه سه یری ده کردم

وہ کوو بلی سوّما من کارہ سیلہ کہم سہری گرت... دہرگایان

له سهر داخستم... منیش که و تمه سهر شه قام له تاو سهرما و سۆل

له هۆش خۆم چووم که چاوم کرده وه له مالیک بووم که

سوڀاڀه کي گهرم و ماليڪي خنڃيلانه ٻو. دواي ٽه وه پياويڪ و

ژنه‌که‌ی هاتنه ژووره‌وه .له‌گه‌ل کوریکیان وتی:

- کچم مه ترسی ئیستا باشی وا خواردم بو هیناوی.

دوای ئەوه ژنه‌که سه‌یریکی منی کرد و وتی:

- كچىكى وەكوو تۆ جوان چۆن لەسەر شەقام و بەم

سەرمايه كه وتووى تۆ خىزانت نيبه؟

منیش به چاوِکی پر گریان به سهر هاتی خوم گیرایه وه. ئه وانیش وتیان:

- بهراستی سهد ئهفسووس بۆ ئهم برايه! زۆر زولمیان
 ليکردووی بهس توو خهم مهخۆ ليره به توو وهکوو کچی
 ئيمه، ئيمه تهنيا ئهم کورهمان ههيه. خوا کچی
 پينه بهخشیوین. بهلام توو وهکوو کچی ئيمه. دواي
 تيه پهبوونی چهند مانگیک لهو ماله راهاتبووم، زۆر
 بهخته وهر بووم. دواي ئهوهی بوومه بووکی ئهم ماله واته
 هاوسه رگيرم له گهه کورپی ئهوه ماله کرد که ناوی
 "سه ره بهست" دواي ساليک بوومه خاوهنی کورپیک ناوم نا
 "سه رکهوت" رۆژیک له بازار بووم له ناکاو پياویکی قژ
 دريژ و بهرپیشه وه هاته بهردهمم وتی: «تکایه یارمه تیم
 بده» منیش که سهیرم کرد چیم بینی ئهزانن کئ بوو
 براکهه ریبوار وتم:

- برام ئهوه تووی بۆ وات لیها تووه؟
 ئهویش وتی:

- سۆما!
 له کولپی گریانیدا کهوته سهه چۆک و وتی:

- سۆما بمبوره تکایه!
 منیش دهستم له سهه شانی دانا و وتم:

- خودا ههر خۆی بهخشندهیه، ههر ئهوه بهسۆزه... بهس توو
 بۆ وات لیها تووه براکهه؟

- سۆما چیت بۆ باس بکهه! دواي رۆیشتنی توو ژنه کهه
 تووشی نهخۆشی پیست بوو. بههۆی چاره سهه ری زۆره وه

که و تمه ژیر قهرز ئه ویش لیم جیا بوویه وه! ده بیینی ئیستا
حالم چونه! ئه مهش به هوی زولمی ئیمه یه به رامبه ر تو
وامان لیها ت... تکایه سو ما بمبووره! زولمان له تو کرد.

منیش وتم:

- نا ده بیئت خودا لیتان ببووری. ئه وه بزانه هیچ کاتیک
خوشک ناتوانی له برا که ی تور ده بیئت. ئه وه بزانه ئه و
که سه ی زالمه، دوا پوژی هه ر په شیمانیه و قیامه تی هه ر
دوزه خه...

ماده‌ی هۆشبەر ژيانی بر دم

زۆریک له و کچ و کورانه‌ی ئەم شاره‌ی ئیمه؛ که کهوتونه‌ته
ژیرباری مه‌ترسی ماده‌ی هۆشبەر، که ئەم مه‌ترسییه زۆربه‌ی
کچ و کورە جوانه‌کانی کۆمه‌لگای ئیمه‌ی خنکاندوو. منیش
یه‌کیکم له و قوربانیه‌ی که بێهش نه‌بووم له‌م مه‌ترسییه. من
کچیکم له‌م هه‌زار کچه، که ژیانم تال بوو به‌ بوونی هاوڕێ
خراپ و به‌کارهێنانی ماده‌ی هۆشبەر. ناوم "سه‌روین"ه. له زانکۆ
ده‌مخویند. هه‌موو سالێ یه‌کیک بوومه، له قوتابییه هه‌ره
زیره‌که‌کانی پۆله‌که‌م. هه‌میشه ناوم له ریزی یه‌که‌مه‌کان بوو و
جیگه‌ی شانازی خیزان و هاوڕێکانم بووم. بێجگه له خۆم، دوو
خوشک و برایه‌کم هه‌بوو؛ که براکه‌م له ئیمه بچوکت‌ر بوو باوکم
ئیشی ته‌کسی ده‌کرد و دایکشم مامۆستا بوو. ژیانم زۆر باشبوو

له خوښيدا ده ژباړن ئيمه داواى هه رچيمان كړدبا بويان ده كړدين
 ئيمه نازاد بووین چوڼ ده ژبن و ده خوین و ده پوینه دهره وه.
 نه گهر بینه باسی من؛ كه سیکى زور سهره پو بووم. واته هېچ
 پابه ندنه بووم به ئاين و نویت. به رده وام خه ريكی چوونه دهره وه و
 كه یف و سه فای خوّم بووم. حجاب نه بووم، وام ده زانی حجاب
 جوانیه كانی من ده شارپته وه. به لام خوشكیم كه له خوّم
 گهره تربوو نه و زور به دین و كچیکى پاك و چاك بوو. هه میسه
 ناموژگاری ده كړدم و دهیگوت:

- سه روین ئيمه له سهر هم زه ویه کاتین، روژیک دئ
 دهرین. بویه با به جوانی بگه پینه وه لای خدا. بو
 حجاب ناکه؟ كه خدا حجابی فهرز كړدوه له سهر
 ئيمه. له قورئانی پیروزدا باسی حجاب دهكات و
 ده فهرموت:

(وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
 زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
 زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ
 أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
 مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ
 يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ
 زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.) (النور: 31)

واته: ئه پيغمبهري خوا (ﷺ) بلې به ئافره ته ئيمانداره كان، با
 چاويان بپاريژن له سهر كړدنې پياوې بيگانه. وه با داویني

خۆيان به دور بگرن له به دپه وشتی. وه جوانی و رازاوهیی و زینه تی خۆیان به دهرنه خهن بۆ نامه حهرمه كانیان. وه با له چك و سه رپۆش به سه رو سنگیاندا بیته خواره وه. وه با له كاتی رپۆشتنیاندا قاچیان نه دن له زهوی یه كه و تهقه تهق بكهن، بۆ ئه وهی بزانریت چ زینه تیکیان شارده وته وه. ئه ی ئیمانداران هه مووتان تۆبه بكهن و بگه رپنه وه بۆ لای خوی په روه رداگار چونكه ئه مه مایه ی سه رفرازیتانه.

خوی گه وه ره فره موویه تی: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) الأحزاب (59)

واته: ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فره مان بده به خیزانه کانت و که کانت و خیزانی باوه ردارانیش - چونكه خیزان و که کانی پیغه مبه ر نزیک ترین که سن لییه وه ئه وان له پیشترن له به جی گه یاندنی ئه م حوکه - به وهی که عابا کانیان به سه ریاندا بدهن، تا ئافره تانی موسلمان به جل و به رگه کانیانه وه بناسرپنه وه. به وهی که به حه یا و قورس و سه نگینن تا وه کو ئه زیت نه درین، وه خوی گه وه به به زه ییه به رامبه ر ئه وانیه که له مه وپیش خۆیان نه پۆشیوه.

- بۆیه خودا فره مانمان پیده کات، ئیمه چۆن په ریه ی نه که یین! خوشکه که م...
منیش پیده که نیم ده مگوت:

- تۆش سەیری ها! بۆ وا خۆت پیر کردووہ؟ بەردەوام لە
 مالەوہ خەریکی نوێژی! وەرە تا گەنجی کەیف و جەوی
 خۆت وەرگرە. ژیان کورتە! خوشکم سابات...
 بەلام نەمدەزانی پۆژگار پێچەوانەییە. جاروبار زۆر نەفام و گەوج
 بووم بە قسەیی ساباتی خوشکم نەدەکرد. ھەر بەردەوام بووم
 لەم ڕیگایە... پۆژیک لە زانکۆ دانیشتبوووم لە کافتریا. "سانا"ی
 ھاوڕێم ھات لەگەڵ کورپیک وتی:

- سلاو سەروین ئەمە "ئەحمەد". ھاوڕێی منە حەزی کرد
 تۆ بناسی
 - سلاو ئەحمەد.
 ئەویش وتی:

- سلاو خۆشحال بووم بە ناسینت.

- دواى ئەوہ دانیشتین سانا وتی:

- سەروین ئەمشەو بەنیازین، بچینە دەرەوہ، لەگەڵ ئەحمەد.
 تۆش وەرە...
 - ناتوانم. ئەمشەو مالەوہمان دەرپۆنە مالێ خال. من ناتوانم
 بێم.
 - کچی تۆش ترسنۆکی ها! تۆ کەى وا بوویت درۆیەک بکە
 بلی نەخۆشم.
 ئەحمەدیش ھاتە قسە و وتی:

- من حەزەدەكەم بێی زۆر خۆشحال دەبم.
منیش لە ئاست قسەكانی ئەو نەتوانی هیچ بڵێم و وتم:

- باشە بزائەم چۆن دەبییت.
بۆیە گەر پامەوێ مالهێوە بەلام بەردەوام بیرم لای ئەحمەد بوو بۆیە
وتم: «بە هەر جورێك بێت دەبییت بچم.» لەم كەین و بەینەدا بووم
باوكم هاتە ژوورەووە وتی:

- سەرۆین ئێمە دەپۆین، خۆت ئامادە بكە.
- باوكە نەخۆشم، ناتوانم بێم.
- باشە كێشە نییە، مادەم بۆ خۆت پشوو بدە.
منیش ئاهێكەم هەلكیشا وتم خوايە زۆر شوكر. دواى چەند
كاتژمێرێك ئەحمەد و سانا هاتن منیش چوومە پیشەوێ چاوم
گەشاوێ كە چاوم بە ئەحمەد كەوت. بە بێ ئەوێ سەیری
دواوێ خۆم بكەم كە خێزانیكەم بە جێ هێشتووێ. لە ناو سەیارە
سانا وتی:

- سەرۆین ئێمە دەچینە مالى ئەحمەد ئەوان هەموو لەوێ
كۆبوونەتەوێ.
- ئاخر ئێوێ باسى مالى ئەحمەدتان نەكرد.
ئەحمەدیش بەجواب هات و وتی:
- چییە حەز ناكەى بێیت.

منیش له ئاست ئەو دووبارە بێ زمان بووم، بۆیە پازی بووم. گەشتینە مالى ئەحمەد لەوێ کوران و کچان کۆیبوونەو. من هیچ هەستم بە باشی نەدەکرد بۆیە چوومە لای سانا و وتم:

- با برۆین ئێرە باش نییە.

- کچی تۆش کەیفی خۆت وەرگرە.

منیش دانیشتم لە ناکاو کەسیک کۆمەڵیک شتی سەیر و دەرزى هینا. من سەرەتا نەمزانی چییە! بەس دواتر هەموو ئەم شتانهیان هەڵدەکیشا و دەرزىان لە دەستی دەداين. کەوتە بارودۆخیکى سەیر... ئەوکاتە زانیم ئەمە ماددى ھۆشبەرە بۆیە هەستم و وتم:

- ئەمە چییە ئەم بارودۆخە! سانا ئێوہ چى دەکەن؟

ئەحمەد وتى:

- دانیشە سەروین ئەمە شتیکی ئاساییە، تۆش بەکاری

بەیتە... باوەربکە وات لێدەکات هەست بەخۆشى بکەیت.

بەم قسە و باقوبریقانە منیان فریودا. ئەوہ بوو بەکارم هینا، تا وای لێهات وا ئالۆدەبووم کە هەموو پۆژى داوام دەکرد. بۆ بەدەست هینانی، پارەم لە مالەوہ دەدزی. وا ئالۆدەبووم کە زانکۆم ھەر بیر نەبوو، ھەر نەدەچووم... پۆژیک خوشکەم سابات هەستی کرد کە من کەوتوومەتە چ بارودۆخیکەوہ بۆیە وتى:

- سەروین وازبەینە. ئیستاش زووہ بۆ ئەوہی واز بەینی
لەم شتانە.
منیش ھاوارم کرد وتم:

- تۆ حەقت نەبیت ئەوہ ژیاڤی خۆمە!
ئای چەند نەفام بووم! چەند گیل و خەلەفاو بووم! ژیاڤم بوویە
ژیاڤیکی پیس و بۆگەن. ئەم شەوہ لە ژیاڤم قەد لەبیرناکەم وەکوو
شەوێکی تارماي بوو بۆ ژیاڤم. کە ھەموو ژیاڤم لەدەستدا لەو
شەوہ .ئەوہبوو وەکوو جارێ بۆ بەدەست ھێنانی بریکی زیاتر
لەو ماددەيە چووم بۆ لای ئەحمەد .ئەویش منی برد بۆ ئەو
شوینە. دواي ئەوہ لەوێ بریکی زۆر زیاترم بەکارھێنا. زۆر زیاتر
لەوانەي پێشووتر! بە تەواوي وەکوو شیت بووم! ھەردوو کمان
کەوتبووینە بارودۆخیکی زۆر پیس و شەرمەزارانە. دواي ئەوہ
ئەحمەد وتی:

- سەروین دەتەبەم بۆ مالی خۆمان ئەمشەو لەوێ
دەمێنێنەوہ.
منیش چونکە بیھۆش و مەست بووم زمان تەتەلەي دەکرد. وتم:

- باش... باشە...
لە رێگا زۆر بە خیرای دەپۆشتین. لە ناو گۆرانی وتن و
زۆڤاوی پیسەکان نقووم بووین. تا ئەوکاتەي تووشی پووداوی
بووین! من ھەر وامزانی لە خەودام تا ئەو کاتەي بە ھۆش خۆم
ھاتمەوہ، لە گۆشەکانی نەخۆشخانە بووم. دواي ئەوہش کە

ئەحمەدیش لەم رووداوە بە ھۆی زۆری مرد. منیش خیزانەكەم و
زانكۆكەم و ھەموو شتێكم لە دەستدا. ئیستا كە وتووتمەتە باری
زیندان و چارەسەر وەرگرتن. بۆیە تكایە لە ھەلبژاردنی ھاوڕێ
زۆر ئاگادارین وە ھەمیشە بە گۆیی خیزانەكانتان بكەن با وەكوو
من نەبن...

مامۆستاکەم

لە پەنجەرەى ژوورەكەمدا، سەیری خۆرئاوابوونم دەکرد. كە چۆن خۆر مائاوايى دەكات، تا بەيانى. زۆر بەئاسپايى و هێمنى چاوەكانم دەپوانییە ئەم خۆرئاوابوونە و لە بیرى خۆم سەرقالى كۆمەلێك شىكارکردن و وینەکردنى خودى خۆم بووم. لەناو ئەم فكرانهدا بووم. هزرم كەوتە سەر كتييبك كە لەناو دۆلابەكەم بوو. دۆلابەكەم كردهووە سەیری كتييبەكەم كرد. بۆیە كتييبەكەم دەرھینا و لەسەر كورسیەكە دانیشتم. دەستم كرد بە خویندنهوہى كتييبەكە. كە ناوینشانى كتييبەكە بریتى بوو لە "مامۆستاكەم" لە پەرى یەكەمى كتييبەكە نووسرابوو:

"ئەم كتييبەى من باسى ژيانى قوتابىەك دەكات كە چۆن توانى خۆى بدۆزیتەوہ. ئەویش بە ھۆى مامۆستايەكەوہ بوو. من لێرە لەم كتييبە ئەم بەسەرھاتەى خۆم نوسیوہتەوہ بۆ ئەوہى دواى

مردنم خیزانه که م یاخود مندالەکانم بیخویننه وه و بزنان که چۆن
"کامۆ" قوتابییه بیدەنگە که گەیشته ئەم ئاستە.

منیش هەر بەردەوام بووم لەخویندنه وهی دواى ئەوه چوومه
پەرهی دواتر:

"چیرۆکی ژیاىى من لە قوتابخانەى سەرەتاییه وه دەست پیدەکات
که من تا بلایی قوتابییه کی بیدەنگ بووم بەردەوام بە هۆی تەمبەللی
و بێ ئاگایم بە دواى دایک و باوکمیان دەنارد و دەیانگوت: «بە
راستی کورپەکەت شایەنى ئەوه نییه بێتە قوتابخانە. ئەو هی
ئەوهیه بچیت کار بکات! بەخوا باپیت بلیم کاریش بو ئەوه
گوناحە» باوکیشم بە هۆی ئەو قسانە هەستى بە شەرمەزاری
دەکرد بۆیه بەردەوام کاتیک دەهاتە وه سەرزنەشتى دەکردم و
دەهنگوت: «تۆ گیلێ نەفامى ئاخر لە چیت که مه ها بو ناخوینی
هەمیشه شەرمەزارم دەکهی لای خەلک و مامۆستاکانت! تۆ
سەیری کوپی خەلک بکه چۆن دایک و باوکیان سەربلند کردوه.
تۆش هەروا بیدەنگ و گیل دەبیت.. هەر بیسوود.» دواتریش
تقیکی لیدەکردم و سزای دەدام. سزاکەشى ئەوه بوو که پارەى
پینە دەدام بو قوتابخانە یان ریگەى بە چوونە دەرەوهم نە دەدا.
تەنانەت ریگەى نە دەدا لە سەرمیزی ناخواردنیش دابنیشم. لە
سەرەتا هیندە دەگریام چاوه کانم سوور دەبوویه وه. لەشم هیزی
نە دەما یە کسەر دەخەوتم. بەلام دواى زانیم ئەمه پۆتینی ژیانمه.

بۆيە تارادەيەك لام ئاسايى بوو بە سزدانى باوكم راھاتبووم...
 شەوان بە سزدانى باوكم و پۇژانىش دەچومەوہ بۇ قوتابخانە. لە
 بىنبەختى خۆمىش، لەویش لەو سزدانە بىنبەش نەدەبووم... کاتىک
 لەناو پۆل دەبووم مامۆستاکەم پرسىياری دەکرد منىش بەيىدەنگى
 سەرم شۆر دەکرد. مامۆستاکەشم دەيگوت: «كامۆ تۆ وەلامى
 ئەم پرسىيارە چىيە؟» منىش هېچ وشەيەکم نەدەگوت تەنيا
 سەيرى مامۆستاکەم دەکرد و ئەویش دەيگوت: «چىيە پشیلە
 زمانى خواردووی؟ بۇ قسەناکەى گیلە؟» قوتابىەکان پىدەکەنین و
 گالتهيان پىدەکردم. بۆيە منىش تورە دەبووم دەچومە دەرەوہ تا
 شوینىک رانەدەوہستام. کە ئەویش شوینىک بوو، کە کەس
 نەیدەزانى تەنيا خۆم و خودای خۆم نەيىت... لەوئى دووبارە
 دەگريام سکالام لای خودا دەکرد. سکاالاکانىشم ھەر بەيىدەنگى
 بوو. چونکە لەيىدەنگى راھاتبووم توانای دەربرىنى وشەيەکم
 نەبوو بۆيە قسەکردنىشم لەگەل خودا بەيىدەنگى بوو. بەلام
 جوانى گفتوگۆى خۆم و خودا ئەوہبوو، ئەو يىدەنگى
 مروّفەکانىشى قبول دەکرد. دواى ئەوہ ئاسوودە دەبووم و
 دەگەرپامەوہ مالەوہ دەچومە ژوورەکەم و يەکسەر دەخەوتم بى
 ئەوہى جلەکانم بگۆرم و نان بخۆم. چونکە دەمزانی من ئەمشەو
 ھەر بىنبەش دەبم لە خواردن بەھوى سزای باوكم بۆيە ھەر
 بەرپىكى و بى کيشە نەدەچومە سەر مێزى نانخواردن. بەلام
 ئىستا بىردەکەمەوہ؛ من ھەميشە بە کەسىكى نەفام و گیل

دەناسرام، ئەویش بەھۆی ئەوەبوو کەسیک یان مامۆستایەک نەبوو لەلام دانیشیت و قسەم لەگەڵ بکات دەستی بە سەرم دابینی و ئامۆژگاریم بکات. من هەمیشە زانیومە مامۆستا باوک یان دایکی دووەمتە. بەلام هەندێ مامۆستا هەن کە ئەسلەن لەپەرۆزی مامۆستا کەم دەکەنەووە لە جیاتێ ئەوێ وەرێ قوتابی بەرز بکەن زیاتر شکست بە قوتابی دەهێنن... لەوکاتێ تەمەنی منیش، مامۆستاکانی من وابوون بەلام من نەمدەزانی ژیان وەکوو میلی کاتژمێر پیچەوانەشی هەیه. ژیانی منیش وەکوو کاتژمێر بوو پیچەوانەیهکی سەیر روویدا."

منیش زۆر بە حەسەرت بووم بۆ تەواوکردنی بەلام لە ناکاو دایکم لە دەرگایدا و وتی: «وریا وەرە نان بخۆ.» منیش پەرتووکهەم داخستوو رویشتم. دواى بەیانی لە قوتابخانە هەر بیرم لای تەواوکردنی ئەم چیرۆکە بوو. بۆیە زۆر بە خیرای دواى تەواوکردنی قوتابخانە. یەكسەر بەرەو مالهۆه گەرپامهوه. دواى سلاوکردن لە دایکم زۆر بەخیرای بە پلێهەکان دەچومەووە سەرەووە دایکم وتی: «وریا چیه بۆ وا بەپەلهی؟ ئاگاداربه، دەکهویت!» بەلام من هێندە بە حەسەرتی کوتایی چیرۆکهەم بووم بۆیە بێ ئاگابووم لە هەموو شتیکی چومەووە ژوورەکهەم و دەستم کرد بەتەواوکردنی چیرۆکهەم لە کوێ بووین ئاها لەو شوێنە بووین کە ژیانی ئەو وەکوو میلی کاتژمێر پیچەوانەبوو:

"رۆژیک وهکوو جارێ چوومهوه بۆ قوتابخانه قوتابيهکان
 دهیانگووت: «ئهمرۆ مامۆستای نوێ دیت ناوی مامۆستا "هیاو"یه.
 دهبیئت چۆن بیئت؟» ئهو قسهوباسهبوو له ناو قوتابیانی منیش
 بیرمکردهوه و وتم: «بهخوا دووباره بهمش ئابرووم دهچیت.
 ئهویش وهکوو ئهوانه ی تر فریم دهدا ته دهرهوه. بۆیه خۆم ئاماده
 دهکهم.» به بیدهنگی دانیشتم. مامۆستاکه هاته ژوورهوه ودانیشت
 منیش ههر سهرم بلند نهکرد. ههر سهیری روخساریشیم نهکرد
 ئاخۆ چۆنه؟ زۆر دهترسام! مامۆستا ههستایه سهپیی و به
 دهوری ئیمه دا دهسورایهوه. دهستی به قسهکردن کرد و وتی:
 «سلوو قوتابیانی من مامۆستای نویم. لێره بهدواوه من وانهتان
 پیدهلیم. تا کوتایی سال، لای ئیوه دهبم...» لهم کهین و بهینهیا
 دهستی به سهری قوتابییهکان دادههینا و پیدهکهنی لهگهڵیان.
 مامۆستاکهش ههر بهردهوام بوو دهیگووت: «مرۆف کاتیکی له
 دایک دهبیئت به کومهلیک خۆزگه و ئاوات دهست به ژیان دهکات،
 کاتیکی منداله دهیهویت به سهپیی بکهویت و بپروات. وه کاتیکی
 گهوره دهبیئت دهیهویت بچیته قوتابخانه و پلهی باش بهدهست
 بهینیت و بلی من سهرکهووتووم. جا له ههمووی گرنگتر بلی من
 یه کهم بووم. دکتۆریم یان ئهنازیم هیناوه! ئهویش له بهر خوی
 نا له بهر کومهلگه و خیزانه کهی بهس دلی ئهو وهکوو توینگیکی
 بهتاله هیچ تیدانییه. ئیمه ههیشه وادهزانین گهر کهسیک یه کهم
 بوو تهواو ئهوه سهرکهووتوو پالهوانه یان ئهگهر کهسیک زۆر

قسه یکرد واته زیره که به لّام ئه وانه ی بیده نگن واته نه فامن و گیلن
 هیچ نازانن. «یه کیک له قوتابیه کان وتی: «مامۆستا وه کوو کامۆ
 ئه ویش نه فام و گیله هر وه کوو مه پ سه ری شو ر ده کاته وه و
 ته و او. «هه موو پیکه نین! منیش تو ره بووم رویشتمه ده ره وه.
 مامۆستا که م به دوامدا هات و وتی: «کامۆ بوهسته! بو
 تو ره بووی؟ گهر چه ز ده که ی به یانی پیکه وه ده چینه شوینیک. بو
 نایه ی له گه لم؟» منیش پیم سه یربوو له ژیانم یه که م جاره که سیک
 بمبا بو شوینیک جا ئه ویش مامۆستا بیت! بویه منیش سه رم
 له قاند و واته رازیم. بویه بو رۆژی دواتر له ده ره وه چاوه ری
 مامۆستا که م ده کرد. ئه ویش منی برده کتییخانه که ی خوی له
 ماله وه. وتی: «کامۆ دانیشه ئیستاش قاویه کت بو ده هینم باشه.»
 منیش سه رم سو رما بوو له م هه موو کتیه. به راستی ئه م
 کتییخانه یه سه رسو رهینه ربوو. دوا ی ئه وه مامۆستا که م قاوه که ی
 داناو و وتی: «کامۆ ژیان بی کتیب وه کوو رۆحیکه له
 جهسته یه کی مردوو. بویه هه میشه مرو ف ده بیت بخوینیه وه،
 چونکه خوینده وه چرایه بو شه ویکی تار، باشه کامۆ تو بلی
 خوینده وه چیه لای تو؟» منیش سه رم سو رما وتم: «باشه ئیستا
 چی بلیم گهر نه زانم. ئه وه ده لی چه ند نه فامه!» بویه بیده نگ
 بووم. به لّام شتیکی سه یر رویدا مامۆستا که م وتی: «کامۆ تو
 ترس له قسه کردنت هه یه واته ناتوانی قسه بکه ی واده زانی
 گهر وشه یه ک بلی هه موو گالته ت پیده که ن و ده لین نه فام. به لّام

تو وانیت بۆیه دهییت خۆت بدۆزیه وه. تو وادهزانی زیرهکی واته نمره ی بهرز یان بروانامه ی بهرز تو واتیکه شتووی بهس ههلهیه. کهسی زیرهک زۆرن. بۆ نمونه کهسیک گهر له جهنگ سههرکهویت ئه وه زیرهکه. کهسیک بزانی بیر کاته وه، زیرهکه... کهسیک نه خوینی بهلام داهینان بکات ئه وه زیرهکه. کهسیک دایک و باوکی یان خیزانه که ی بیاریزیت ئه وهش واته زیرهکه. که واته زیرهکی پیوه ری بیره نهک ته نیا بخولیته وه له پارچه کاغه زیک. تیده که ی کامو؟ باشه من و تو له مه ودوا یاریهک ده کهین من هه موو پۆژیک پارچه یهک له مه ددهم به تو که ئه م پارچانه بریتین له وشته ی که ده توانی پارچه کان لیکبده ی. شتیک دهرده چیت منیش ههر پۆژیک دانه یهک له و پارچه یه ددهم به تو بزانه توش ده توانی ئه م پارچانه لیکبده ی و بزانی چی دهرده چیت بهلام تا ئه وکاته ی من پیت ده لیم تو پارچه کان لیک مه ده، باشه؟» منیش رازیووم. بهلام سهیر ئه وه بوو، به تیپه ربوونی کات من زۆر گۆرا بووم چ له دهرسه کان چ له ماله وه. له ژیانم بۆ یه کهم جار له ناو پۆل من توانیم وهلامی پرسیاریک بده مه وه. که بۆ یه کهم جاریش ئه و کهسه ی که چه پله ی بۆلیدام مامۆستاکه م بوو. بۆیه به خیرای ده چوومه وه بۆ لای مامۆستاکه م و فرمیسک له چاوم ده هاته خواره وه باوه شم پیداده کرد و وتم: «مامۆستا خۆشم دهویتی! خۆشم دهویتی! تو بی هاوتای تو مامۆستای منی. من خۆشم دهویتی» ئه و وهکوو

چون باوکیک ئامیز بۆ پۆلهکهی دهکاتهوه. ئاوا له ئامیزی کردم و منی گوشتی و وتی: «کامۆ تۆ زۆر زیرهکی! تۆ بێ وینهی!»

پۆژیک به دلخۆشی دهچووم بۆ قوتابخانه بهلام مامۆستاکهه لهوێ نهبوو بۆیه منیش وتم: «کوا مامۆستا هیوا؟» وتیان: «ئهوه خۆشه لهمالهوه کهوتوووه نایهته قوتابخانه!» کاتی که ئهوه مزانی وهکوو شیتیم لیهات. بۆیه زۆر بهخیرای چوومه مالی مامۆستاکهه بهلام خۆزگه ههر نهچوومایه قاچهکانم شهلهل بوایه بهلام مامۆستاکهه وانهدیبایه! ئهوه لهسه رجیگه کهوتبوو. چاوهکانی که زۆر نووقمی خۆیندنهوه بوو، ئیستا داخرابوو... دله بهسۆزهکهی زۆر به هیواشی لیدههات مامۆستاکهه تووشی شیرپهنجه ببوو بهلام من نه مزانی بوو! بۆ منی باس نهکردبوو... ئهوه پۆژه چاوهکانی کردهوه و وتی: «کامۆ وهره پیشهوه... دهمهویت شتی که پێیلم... کامۆ تۆ قوتابییهکی بێ وینهی! ئهزانی بۆ؟ چونکه بیدهنگی... وه زۆر دلیکی بهسۆزت ههیه. بۆیه ههمیشه تۆم خوشویستوووه. کامۆ ئیستا کاتی ئهوهیه ئهوه پارچانهی که پێمدای لیکیدهیت. بزانی چی دهردهچیت. بهلێم پێیده کامۆ تۆ خۆت بدۆزیتهوه بهدوای خهونهکاندا برۆی. لهوکاته دا چاوهکانی داخست و بۆ ههتا ههتا یه چاوهکانی نه کردهوه. منیش دواي چهند پۆژیک چوومه ژووره کهه. دهستمدایه ههر یه که له پارچهکان. خهریکی بووم دواي ماندوو بوونیکی زۆر. ئهزانی چی دهرچوو که باورم نه دهکرد. ئهویش پارچهکان وینهی خۆم دهرچوو. واته

ئەم پارچانەم لىكدا من دەرچووم بەراستی تەواو شۆك بووم.
واتە زانیم ئەمە مانای ئەویە... مېۆف خودی رەنگدانەوی
خۆیەتی ئەگەر خۆت دۆزیەووە کەواتە دەشتوانی سەرکەویت.
بۆیە ئیستا من لە کتیبخانەى مامۆستاكەم چەندەها قوتابى
فێردەكەم."

لەو کاتەدا من لە کۆتایی چیرۆکەكە چاوەكانم پېربوو لە فرمیسك.
لەو کاتە دایكەم هاتە ژوورەووە و وتی: «وریا تۆ کتیبەكەى باوكت
كۆتایی نەهات؟» منیش وتم: «تەواو بوو دایكە... تەواو بوو...»
دواى ئەوەش كتیبەكەم بردەووە شوینی خۆى و لەگەڵ دایكەم
چوومە دەرەووە...

قسه نه ووتر او ده کانی دلم

له ناو ئهم هه موو جهنگ و شهړه، سه ربازيک بووم... له
گوره پانی جهنگدا. هه ميشه مردنی خوّم بو هر چرکه يه ک ده بينی
هه ميشه ده مگوت: «ئيسټا دلم له ليدان ده که ويټ و چاو ده کانم
جاريکی تر ئهم ئاسمانه نابيينته وه» خوله ک بو خوله ک چه ندین
لاشه ی هاوړيکانم له لای خوّم ده که وټن و ديمه نيکی ودها
ترسناکی درووست ده کرد که ئاوات ده خواست هه رچی زووتره،
زهنگی وازهينان له شهړ بدریټ. تا چيتر هيچ له هاوړيکانم نه بڼه
قوربانی گوره پانی جهنگ. ئهم ئاسمانه وده کوو شه ويکی تاریکی
ليهاټبوو، نه دهنگی بالنده وه بينینی هه وره کان له ئاسمان به دی
نه ده کرا. ته نیا گوټ له دهنگی توپ و گولله و ئازاری برينداری
سه ربازه کان ده بوو. له لایه ک هاواری فەرمانده که م که ی ده یگوت:
«بجهنگن ئیوه پاريزهري ولاتن با بمرن ئیوه باکتان نه بی، خوینی

ئۆيۈ دەبىتتە ھېمى قوربانىدان بۇ نىشتىمان .لە داھاتوو
خېزانەكانتتان و مندالەكانتتان شانازى بە ئۆيۈ دەكەن! دەى
بجەنگن!» ئەمە ھەمىشە لە گويم دەزرىنگايەو ھەموو پۇژىك،
دوای ھۆربوونەو ھى شەر ئىمە لاشەى ھاوپىكەنمان ھەلدەگرت
و دەمانناشت وە منىش شەوان دەچوومە ناو خىمەكەم
دادەنىشتىم. ئەو قسانەى كە لە دلمدابوون دەمنووسىيەو، تا
پۇژگار بوو ئەگەر مردم ئەم نووسىنەى من كەسىك ياخود
خېزانەكەم بىخوئىنەو. ئەو قسانەى كە لە دلم بوون بەجى
نەمىنى و لەدوای مردنم وەكوو لاشەكەم نەخرىتە ناوگۇر. بۆيە
دەستم بە نووسىنى دەكرد و لەوكتەى كە ھاتم بۇ ناو جىھانى
جەنگ و شەر. ھەمىشە دوای ئەو ھى كە دەمزانى ئەمپۇش لە
مردن پزگار بووم دووبارە دلم ھەر لە لىدان نەكەوت و
دەستەكانم لەشەر لەدەستەدا. بۆيە يەكسەر دەستم بە نووسىن
دەكرد... ئەو شەو ھى دوای پۇژىكى پىر لە شووم و سەخت كە
شەپىكى پىر لەقوربانى و لە دەستدانى چەندىن سەرباز. دووبارە
دەستم بە نووسىن كىر بەلام ئەو شەو ئەم باسەم زۇر
جىاواز تىربو لە نووسىنەكانى تر چونكە ئەو شەو باسى ئەو
قسانە دەكەم كە وىستم بلىم بەو كەسەى كە لە دلمدابو بەلام
نەگووترا باسى عاشق بوونى خۇم بە كەسىك دەكەم كە وىستم
پىى بلىم بەلام نەگووترا، باسى "ياسەمىن" ياسەمىن ئەو كچە بوو
كە خوازىارى دلى من بوو. كە لە يەكەم نىگاۋە عاشقى بووم

عەشقیك كه هەر له یهكهم چركهوه تا كۆتایی به نهگووتراوی
 مایهوه. من ئەو كاته پیش سەربازیم له دوكانیک شاگردبووم، له
 دوکانی مام سەعید پۆژانه کارم دەکرد و دەمتوانی بژێوی
 خێزانەكەم دابین بکەم سوپاس بۆ خوا هەر چۆنیک بوو ژيانمان
 باش بوو گەر وهکوو كهسانی تر نهماندهتوانی له خوشترین
 خانوو بژین یان باشتترین خواردن بخوین بهلام هەر چۆنیک بوو
 ئیمه شوکرانهبووین بهوهی كه خدا چهندی بۆ دانابین هەر
 ئەوهیه. له بیرمه دایکم هەمیشە دهیگوت: «ئەگەر پۆژیک له
 برسییهتی سەرتان نایهوه و خەوتن، هەرگیز نهکەن سەرشۆرکەن
 بۆ كهس. ئەگەر پۆژیک بزانی ئاوتان نییه بۆ خواردنهوه، هەرگیز
 ناشکور نهبن» ئەوه هەمیشە وهکوو بانگی هەموو بلندگۆی
 مزگهوتەکان بوو كه هەمیشە دهووتراوه. ئەو پۆژه من دهچووم
 بۆ کار لهمال هاتمهدهرهوه بهلام بینیم كه ئەو خانووهی
 بهرامبهزمان مالی تازهی دیتە ناوی بۆیه خەریکی دابهزاندنی
 شتهکانی مالیان بوون منیش چوومه پیش و وهکوو کاریکی
 مروفایهتی سلاویکم لیکردوون و وتم: «ئەگەر یارمهتیتان دهویت
 من له خزمەتدام.» خاوهن مالهكه كه لهگهڵ کورهکهی بوو و
 وتی: نهخیر برام سوپاست دهکهین. کارهکانمان زۆری نهماوه،
 لهوکاتهدا پیاوهکه وتی: «یاسهمین کچم وهره ئەم شتانه ببه بیرت
 چوو.» یاسهمین ئەو کچه جوان و شوخ شهنگه كه جوانییهکی
 بێ هاوتای ههبوو كه هەر له هاتنه دهرهوهی به دهنگ و

جوانیکه‌ی منی سهرسام کرد و وتی: «به‌لئ باوکه به چاوان!»
 ئای چ دهنگیکی هه‌بوو چ جوانیه‌کی هه‌بوو، جوانی یاسه‌مین هه‌ر
 له‌یه‌که‌م نیگاوه وایکرد عاشقی بم. دوا‌ی تیروانینیکی زۆر له
 یاسه‌مین و بیرکردنه‌وه‌یکی قول ئه‌وانم به‌جیه‌شت چوومه‌وه
 سه‌رکاره‌که‌ی خۆم به‌لام له‌م ریگا هه‌ر خه‌یالم په‌لکیشی ده‌کردم
 بو‌لای ئه‌و و چاوه‌کانی قژه‌ خاوه‌که‌ی ده‌نگه‌ پر له‌ سۆزه‌که‌ی
 منی به‌ته‌واوی مه‌ست کردبوو چه‌ند پوژیک تیپه‌ر بوو پوژیک له
 دوکان بووم خه‌ریکی کاربووم، له‌ناکاو که‌سیک به‌ ده‌نگیکی
 شه‌پۆلی که‌ناری وتی: «سلاو به‌ یارمه‌تیت!» ئای ئه‌مه‌ چی بوو
 ئه‌مه‌ چ ده‌نگیک بوو سه‌رم به‌رزکرده‌وه چی ببینم یاسه‌مین وا له
 به‌رده‌ممه‌ سلاوم لیده‌کات! زۆر شله‌ژاوبووم زمانم وشه‌یه‌کی
 ده‌هینا و وشه‌یه‌کی ده‌برد هه‌ر چوونیک بوو وه‌لامم دایه‌وه و وتم:
 «سلاو له‌ تۆش.» ئای خوایه‌ چ چاویکی هه‌بوو له‌ دوکانه‌که
 مایه‌وه ئه‌و شتانه‌ی ده‌یویست بردی. دوا‌ی ئه‌وه‌ پویشیت ویستم
 رایگرم بلیم تکایه‌ بمینه‌وه هه‌موو دوکانه‌که‌ ببه‌ به‌س چرکه‌بیه‌ک
 زیاتر بمینیته‌وه. پوژ به‌ پوژ عه‌شقی یاسه‌مین له‌ ناخم زیاتر
 ده‌بوو. کاتیک ده‌هاته‌ دوکان کاتیک که‌ ده‌مدیت ده‌چووه‌ ده‌ره‌وه.
 هه‌موو شتیکی جوان بوو به‌ ته‌واوی عاشقی یاسه‌مین ببووم.
 هه‌رچی زووتر ده‌مویست پیی بلیم ئه‌وه‌ی له‌ناخمه‌ بوی هه‌ل‌پژم
 جا‌پازی بیت یان ره‌تم بکاته‌وه. هه‌موو پوژیک ده‌مویست پیی
 بلیم کاتیک دیته‌ دوکان یاخود له‌ ریگا بچمه‌ به‌رده‌می و ئه‌و

نامانه‌ی که بۆم نووسیوه پێیبدهم که بۆ ماوه‌ی مانگیك نامه‌م
 دهنووسی بۆی. به‌لام نه‌مدەتوانی پێی بدهم ترسم هه‌بوو
 هه‌میشه شتیک له دلم ریگرده‌بوو له‌به‌رده‌م درکاندنی ئه‌و
 قسانه‌ی له دلمه. دوا‌ی مانگیك شته‌کان گۆران وه‌ک بلیی ژیان
 ویستی ئه‌م نامانه‌ نه‌ده‌م به‌ یاسه‌مین نازانم جا ژیان بوو یاخود
 ترسی من بوو به‌لام یاسه‌مین بۆ ماوه‌یه‌ک زۆر نه‌ده‌هاته‌ دووکان
 یاخود بلیم یاسه‌مین وه‌کوو ونبوویه‌کی لی‌هات. نه‌ له‌ گه‌رگ و نه‌
 له‌ دوکان دیاربوو وه‌ بی‌جگه‌ له‌وه نه‌ک یاسه‌مین، به‌لکو
 ماله‌وه‌شیان که‌سی لی نه‌بوو هه‌ندیك جار ده‌یانگوت: «ئه‌م ماله‌
 رۆیشتوون ئه‌گه‌رنا بۆوا بیده‌نگن.» من به‌ته‌واوی به‌ره‌و بی‌هیوا‌ی
 چووبووم ئای خوایه‌ ئه‌و شته‌ی که‌ ده‌مویست بلیم به‌و که‌سه‌ی
 خوشم ده‌ویست که‌چی ئیستاش ئه‌و ونبوو. باشه‌ یاسه‌مین بۆ
 کو‌ی رۆیشت بۆ دیار نییه‌، هه‌موو رۆژیک که‌ ده‌هاته‌م ده‌روه
 چاوێکم هه‌ر له‌سه‌ر مالی ئه‌وان بوو. له‌ دوکانیش تا دره‌نگ
 نه‌ده‌چوومه‌وه‌ ده‌مگوت ده‌ی ئیستا یاسه‌مین دووباره‌ به‌ده‌نگه‌ پێ
 له‌ شه‌پۆله‌که‌ی ده‌لی سلاو به‌لام نا هیچ شتیک نه‌بوو ئه‌و رۆژه
 له‌ دوکان ده‌گه‌رامه‌وه‌ به‌ریگادا ده‌رۆیشتم سه‌یاره‌یه‌ک به‌
 هیواشی به‌لامدا تیپه‌ربوو که‌ سه‌یرم کرد چی ببینم خوایه‌
 له‌لایه‌ک دلخۆش بووم و له‌لایه‌ک خه‌مبار. دلخۆشیه‌که‌م ئه‌وه‌بوو
 ئه‌و که‌سه‌ی که‌ چه‌ند ده‌میک بوو چاوهرپێی بووم یاسه‌مین له‌ناو
 سه‌یاره‌که‌ بوو به‌لام خه‌مباریه‌که‌م ئه‌وه‌بوو. یاسه‌مین یاسه‌مینکی

تر بوو چونکه پووخساره شوخ و شهنگه که ی جاران نه بوو به لکو
 پووخساریکی مات و زهر د و دلتهنگی داچوری کردبوو وهکوو
 که سیک بوو. که له لیواری مردن بیت. وه کچیک که هاوړی
 یاسه مین بوو هه میسه پیکه وه بوون بو هه شوینیک چووبا
 له گهل نهو بوو یاسه مینی له ئامیز گرتبوو، ئه م دیمه نه بو چهنه
 چرکه یه ک بوو به لام له دلم چیمه تا ئه بد، گه پامه وه ماله وه
 دانیشتم بی هیچ سلاویک دایکم وتی: «کورم چی بووه بو وای
 خو هیچ نه بووه بو وای رهنگت په ریووه.» وتم: «دایکه هیچ نییه
 من باشم ته نیا که میک ماندووم ئیستا بحه سیمه وه باش دهم تو
 خه مت نه بیت.» به لام دایکم نهیده زانی کوره که ی چی لیها تووه
 چون که وتوته دهست یاری قه در، نه مده زانی چی بکه م. نازانم
 ئه و پورهم چون تیپه پراند هه می شکم لای یاسه مین بوو، چاو یکم
 له مالی ئه وان بوو... چوومه بهر دهر گای ماله وه یان ئاخو
 یاسه مین نابینم وه هه چوونیک بیت ئه مړو قسه ی له گهل بکه م
 پیی بلیم بزنام بو وایه ئه و شتانه ی ناو دلی خو می پی بلیم به لام
 له وکاته دهر گای مالی یاسه مین کرایه وه ئه و کچه هاته دهر وه که
 هاوړی یاسه مین بوو ، به لام سهیر ئه وه بوو ئه و به چاو یکی پر
 له گریان و خه میکی زور له دل چووه ناو سه یاره که یه وه، منیش
 دلنیا بووم شتیک بووه! بوچی یاسه مین وابوو؟ بو ئه و کچه ش
 دهگری؟ دلنیا م یاسه مین شتیک لیها تووه باشه بو ئه و ماو دیه
 دیار نه بوو ئیستاش که هاتوته وه وابوو. به دم بیر کردنه وه له و

شتانه بووم تاوه کوو بریارمدا بچمه بۆ لای هاوړیکه ی هه موو
شتیک بزانم شوکر بۆ خوا له بهر ئه وه ی کولانه که ی گه رکه ی ئیمه
بچووک بوو. ئه مه ش وای کرد زور دوور نه که ویتته وه بتوانم پئی
بگه م. بچمه به رده م سه یاره که به هه ناسه برکپوه خوم گه یانده
ئو ئه ویش هاواری کرد وتی:

- تو شیتتی ئه وه بۆ یه کسه ر دیتته به رده م سه یاره که چیه
له خوت بیزاری؟

- ببووره خاتوون تکایه من شیت نیم به خوا وه ژیا نی
خوشم لی قهرز نییه به س ئه وه یه من ویلم به دوا ی
وه لامیک که ماویکه زور سه رگه ردانی کردووم. تکایه
یارمه تیم بده ئه مه ویت قسه ت له گه ل بکه م سه باره ت به
یاسه مین.

- یاسه مین!

دوا ی ئه و سه رسورمانه! چووینه شوینیک دانیشیتین وتی:

- باشه تو کیی؟ وه چو ن یاسه مین ده ناسی وه په یوه نده ی
تو به یاسه مین چیه؟

بی هیچ وشه یه ک هه رچی ئه و نامانه ی که نویسیووم له و ماوه ی
که یاسه مینم دیوه تا ئیستا هه موویم نیشاندا ئه ویش یه ک به یه ک
نامه کانی ده خوینده وه تووشی شوک بوو وتی:

- تۆ عاشقى ياسەمىن بووى بەس باشە بۆ ئەمانە لای تۆيە
بۆ نەتداۋەتە ياسەمىن؟ باشە ئەگەر شىتېكى ئاۋاش بېت
ياسەمىن باسى دەکرد ئەو ھېچ لەمن ناشارىتەوہ.

- وايە ئەوہ راستە ياسەمىن ئاگادارنىيە كەمن عاشقى ئەوم
وہ ھەرنامەيەكم نوسىوۋە ويستوۋمە پىيى بدم بەلام
نازانم ترسم ھەبو؛ ياخود قەدر واى كردوۋە پىيى نەدم.
من ئىستا تۆم بۆ ئەوانە نەھىناۋەتە ئىرە بۆ ئەم قسانە،
بەلكو تۆم ھىناۋە بۆ ئەوہى پىم بلىنى ياسەمىن بۆ ماويەك
وون بوو كەچى دواى دياركەوتۆتەوہ. وابوو؟ تكايە پىم
بلى!

ئەويش چاۋەكانى پىرمىسك بوو بۆ ماويەك تەنيا دەگريا
دواتر بىدەنگ بوو، دواى ئەوہ فرمىسكەكانى سىرى و كەوتە قسە
وتى:

- من ئەو شتانه بۆ ئەوہ بە تۆ دەلىم لەبەرئەوہى دەزانم
چەند عاشقى ياسەمىن بووى وہ ئەو ھەموو ماويە
چاۋەپىيى ياسەمىن بووى بەلام با شىتېك بلىم تكايە ئەم
نامانە ھەروا چۆن ھەلتگرتوون لای خۆت وا بىھىللەوہ
چونكە ياسەمىن توۋشى نەخۆشى شىرپەنجە بووہ
دكتورەكان تەنيا دوو مانگيان بۆ داناۋە واتە ئەوكاتەى
كە ياسەمىن ھاتوۋە بۆ ئىرە تا ئىستا بەدەست ئەم
نەخۆشىە. دەنالىنىت بەلام ئىستا بەتەواۋى ياسەمىنى
خستوۋە بۆيە تكايە نامەويىت ياسەمىن بىەستريتەوہ بە
عەشق و كۆمەلىك ھىوا. تكايە، داۋات لىدەكەم ئەگەر

ياسه مينت خوش دهويت هه رگيز ئەم قسانه مه درکينه
 بيانخه ناو گوڤه وه. تکايه به لایتم پينده نامه ویت ئەو
 په یوه ست بخت به تو وه.

دوای ئه وهش رۆیشت بێ هیچ وشهیهک منیش له وکاته دوای ئه و قسانه بریارمدا ئه و خۆشهویسته بخه مه ناو دلم بینیزم بۆ ههتا ههتایه. دوای مردنی یاسه مین من ده متوانی زۆر به ئاسانی له ئامیزی بگرم. وه ئه و نامانه ی که نووسی بووم بۆی بخوینمه وه به لام بۆ خۆی نا بۆ گۆره که ی. ئیستا من له جهنگیش ههردهم، ئاواته خوازم بگه ریمه وه تاوه کوو بتوانم دووباره گۆره که ی له ئامیز گرمه وه. بێ ئه وه ی بزانی که که سیک ههیه له و دونه یه خۆش بوستوه...

بى مالئاوايى

ھەمىشە وتراۋە، دايىك و باۋىك پىرۋزىتىن مەۋقن لە سەر پەۋى
 زەۋى. ئەۋان خۇيان دەكەنە قوربانى لە پىناۋ ئىمە تا تەنیا
 دلخۇش بىن. جا ھەرىكەيان بە جۆرىك؛ لە دەپرىنى
 خۇشەۋىستى باۋىك بە شەۋ و پۆژ كاردەكات بۇ پەيداكردى نان
 بە ماندوۋوبوۋنى زۆر و شەكەتەۋە. ۋە دايكىش بەدلىكى پەر لە
 ھەست و سۆزەۋە خواردن ئامادە دەكات و جل دەشۋات و
 بەخىۋت دەكات بى ئەۋەى پۆژىك لىت بىزاربىت. ئەگەر شەۋىك
 نەخۇش بىت ئەۋە ھەرچى ئازارە بۇ دايكەكە دەچىت تا بەيانى
 دادەنىشى بۇ ئەۋەى نەكا شتىكت لى بىت. ۋە ئەگەر ھەست بكنە
 سەرما تە ئەۋە ھەردوۋىكىان دەبنە پۆشاك بۇ ئەۋەى تۆ گەرم
 بىتەۋە. ئەمەيە ماناى راستەقىنەى دايىك و باۋىك لە ژيان. ئەۋ

چیرۆکەى ئیستا باس لە کورپیک دەکات. کە چۆن لە پیناو ئارەزووەکانى خۆى بى ئاگا دەبیت لە دایک و باوکى و دوايش کۆتایەکی زۆر ناخۆش چاوەڕپى کرد.

"منم هەلمەت ئەوێ منم تا ئیستاش لەتاو دوا مالئاوایی باوکم دەنالینم. وە فرمسیک دەریژم ئاخۆ دەبیت خودا لیم خوشبیت. چیرۆکی من لەوکاتەوێ دەست پێدەکات کە ژنم هینا لەسەرەتادا هەستم بەوێ نەدەکرد کە هاوسەرەکم لەگەڵ دایک و باوکم خراپە چونکە من پۆژانە دەچووم بۆ کار و تا ئیوارە نەدەگەرەمەوێ مالهوێ وە کاتیکیش دەگەرەمەوێ هەر سلاوێکم لە دایک و باوکم دەکرد و تەواو یەکسەر دەچوومە ژوورەکمەوێ و دەخەوتم تا بەیانى. لە کاتى نان خواردنیش هاوسەرەکم دەگوت: «ئەوان سەر میزەکە پیس دەکەن! من کاتیک سەیریان دەکەم نانم پیناخوریتم.» بۆیە نانی بۆ دەبردنە ژوورەکەى خۆیان و بە تەنیا نانیان دەخوارد، منیش وەکوو کەسیکی نەزان و بى ئەقڵ، ئەو شتانەم درکپێدەکرد و لەبەر خوشەویستم بۆ هاوسەرەکم گویم پى نەدەدا! زۆرجار باوکم دەگوت:

- "هەلمەت" زۆر بیرمان کردووی... بلى ئەوێ بۆ هەر کە دیتەوێ. یەکسەر دەچیتە سەرەوێ نایەى سەریک لە ئیمە بەدەى پیکەوێ قسە بەکەین ئاخەر دایکت گوناھە لە جینگا کەوتووێ ئیمە وەکوو پیشتەر ناتوانین لەسەر قاچ بین، بیینە لات کورەکم!

- باوکه من کارم ههیه، ماندووم. له بهیانی تا ئیواره کاردهکهه. شهکهتم، تاقهتم نییه! وه دواى ئهوه هاوسهرهکهه خواردنتان بۆ ئاماده دهکات و جلتان بۆ دهشوات. نازانم ئیوه چیتان دهویت.
 - کورپهکهه ئاخو تۆ تیناگهی ئیمه پیوستان به تویه زۆر تۆمان خووش دهویت. تۆ کورپی ئیمه دهبیته ئاگاداری من و دایکت بیت.
 - باشه تهواو دواى بزانه چۆن دهبیته. گهر کاتیکم دۆزییهوه دیم دادهنیشم لهلاتان.
- بهلام هههمیشه وام دهگوت و گویم پی نهدهدان. ههر خهریکی ژيانى خۆم بووم. ههرگیز گرینگیم به ئهوان نهدهدا بهس خهریکی رازیکردنی هاوسهرهکهه بووم. بى ئاگابووم له دایک و باوکم. ئیوارهیهک گه پامهوه بۆ مالهوه، بینیم هاوسهرهکهه جلهکانی کوکردوتهوه و خهریکه دهپوات، منیش پیم سهیربوو! وتم:
- ئهوه بۆ جلهکانته کو دهکهیتهوه چی بووه؟ بۆ دهگری ئهزیزم؟
 - من به راستی ئیتر بهرگه ناگرم. ناتوانم بژیم لهگهڵ دایک و باوکت! من وامزانی شوو به تۆ بکهه ژيانیکی شاهانهه دهبیته. مالیکی پر له ئارامی و پیکهوه دهچینه دهرهوه. خووشبهخت دهبین! بهس من نهمزانی ژيانى من بهس دهبیته بهخووکردنی دایک و باوکت. ئهوه بزانه تۆ دهبیته یان من یان ئهوان ههلبژیری! ئهگهرنا جاریکی تر من نابینیتهوه.

منیش دەستم گرت و وتم:

- ئەوہ تۆ چی دەلیی؟ هیمنبە! ئەگەر ئەوان شتیکیان بە تۆ وتووہ ئەوہ دەچم پییان دەلیم بزنام بۆ وایان بە تۆ وتووہ بەس بزانه من ناتوانم ئەوان بە جی بیلیم ئەوان دایک و باوکی من. بەلام بزانه تا ئیستا ئەوان تەنانهت نەهاتووہتە سەر میزی نان خواردنەکش بەس لە ژووریک بە تەنیا دامانناون. وەک بلیی لە زیندانن! هەرچی بکەن دەنگیشیان نایەت بۆچی بیزاری؟ ئاخر من لەبەر تۆ ئەو دایک و باوکە ی چەند سال منیان بەخیو کردووہ ئیستا هەر ناچم بەلایان!

- من ئەوہ نازانم! ئەگەرنا بیانبە بۆ خانە ی بەساللاچوان! لەو ئارامتری ش دەبن ئیمەش بۆ خۆمان ئارام دەبین. هەلمەت من تۆم خۆش دەوێت نامەوێت لەبەر ئەوان من و تۆ لیک جودابینەوہ تکایە.

دوای ئەوہ نازانم چۆن بەو قسانە فریووم خواردوو و وتم:

- باشە بە گوێت دەکەم، بەس تۆ مەرۆ! من بەیانی دەیانبەم بۆ خانە ی بەساللاچوان.

بۆ بەیانی چوومە ژوورەکە ی دایک و باوکم کە بۆ ماوہ ی چەند هەفتە یەک بوو. هەر بەلایاندا نەچووبووم بە بیانووی کار و شتەوہ. کاتی ک چوومە ژوورەوہ دایک و باوکم منیان بینی زۆر دلخۆش بوون باوکم وتی:

- ئاي خاويه شوكر ئەمىرۆ ديارە ئىشت نىيە ھاتووى بۆلای
ئىمە. سەيركە ئافرەت ئەو ھە كۆرەكە مان ھاتوۋە بۆلای
ئىمە.

ھەستىيان بە دلخوشىيەكى زۆر دەکرد. دايكم بەدەستە
لەرزۆكەكەى وتى:

- ۋەرە كۆپم دانىشە! دەمەۋىت ۋەكۆۋ جاران سەرت
لەسەر چۆكم دانىي و منىش گۆرانىت بۆ بلىم زۆر دەمىكە
چاۋەپىي ئەو رۆژە دەكەم دووبارە دەست لە پرچە
جوانەكەت بدم. باشە ھەلمەت تۆ بۆۋا لاۋاز بوۋىت؟
دەلىي زۆر ماندوۋى؟ بۆ ئەۋەندە خۆت ماندوۋ دەكەيت؟
پشوو بدە و نانى باش بخۆ! دەستەكانت بۆ ئەۋەندە
ساردە؟ تۆ ھەمىشە كاتىك مندال بوۋىت كاتىك
دەستەكانت سارد دەبوۋن خىرا دەھاتىيەۋە، دەتگوت
دايكە سەرمامە دەستم سېرېۋە. منىش دەستەكانتم لە ناو
دەستەكانى خۆم دادەنا تا گەرم دەبوۋىەۋە.
من نەمدەتوانى بەرگەى ئەو شتەنە بگرم دەموۋىست پىيان بلىم
ئەۋە ئەو كۆرە نىيە كە بىرى لى دەكەنەۋە! بۆيە وتم:

- پىتان چۆنە ئەمىرۆ دەۋام نىيە بتانبەم بۆ شوئىنېك تاۋەكۆۋ
ئىۋەش كەمىك لەم ژوۋرە بىنەدەرەۋە؟
ھەردوۋىكىان زەردەخەنەيەكىان كىردوۋ و زۆر دلخوشبوۋن!
بەلام بى ئاگا لەۋەى جارىكى تر نايەنەۋە بۆ ئىرە، بۆيە

هەردووکیانم ئامادەکردوو و جلەکانم بۆ کۆکردنەو بەلام باوکم
تییینی کرد و وتی:

- باشە کوڕم خۆ ئێمە بۆ کاتیکی زۆر لەوێ نابین بۆ
جلەکانی ئێمە کۆدەکەیتەو؟

- نا ئاخر ئەو شوینە وای دەوێت بۆیە دەی بابڕۆین...
دوای ئەو هەردووکیانم برده خانەى بەسالآچووان وتم:

- ئێو برۆنە ژوورەو مەنیش تا شوینیک دەچم دوای
دیمەو دواتان باشە. سەیرکە، ئێرە شوینیکی زۆر خۆشە
خەلکی لێیە بێزار نابنمیش دوای کەمێکی تر دەگەریمەو.
بەلام لەو زیاتر بەرگەم نەگرت نەمدەتوانی بینەری ئەو ساتەبم
کە جێیان دەهێلم. لەو کاتە باوکم بانگی کردم وتی:

- هەلمەت زوو وەرەو. بابچینەو مالهەو چاوەرپێت دەکەین.
بە چاوێکی پڕ لە سۆز و بەزەیی بە دەستیکی لەرزۆکەو بە
پشتیکی چەماوەو چاوەرپیی منیان دەکرد. ئەوانم بەجێهێشت هەر
نەگەریمەو بەدوایاندا. دەستم بە ژيانى خۆم کرد، وامزانی هەست
بە دلخۆشی دەکەم ئەگەر ئەوان لە مال نەبن یان ژيانى بەش
دەژیم گەر ئەوان نەبن. بەلام من پوژ بە پوژ ژيانم سەختەر
دەبوو. وەکوو پیاوێکی هەشتا سالی منیان دەبینی، بەردەوام
هەستم بە شەرمەزاری دەکرد. بەخۆم دەگووت: «من چیم کرد
بۆ وامکرد چۆن ئەوانم برده ئەو شوینە لە پێناو خۆشەختی
خۆمان! ئاخر ئەوان دایک و باوکی من بوون. هەلمەت لە بیرت

چو باوکت وتی "زوو وەرەو چاوەرێت دەکەین؟" هەموو
 پۆژ من زیاتر و زیاتر بەرەو پووخان دەچووم. هەستم بەوەش
 نەدەکرد ئەمە کاری خودایە بۆ ئەو گوناھەیی که کردوومە ژیانم
 بەتەواوی تێکچوو. وامدەزانی ئەگەر ئەوان نەبن لە ژیانمان
 خۆشەخت دەبین. بەلام وانەبوو ژیاڵی من بوو دۆزەخ.
 هاوسەرەکم لێم جیا بوویەو، بەجێ هیشتم! من بەتەنیا مامەو
 لە مالهە. بەلام هەستم دەکرد ئەمە بە هۆی ئەو کردەوانەمە که
 کردم بەرامبەر دایک و باوکم. ئیستاش دەبێت باجی تاوانەکم
 بدەمەو. بەسەر شووری بگەرێمەو لە دەرگای خودا داوی
 لێخۆشبوون بکەم! بەلام کەسیکی وەکوو من تاوانبار چۆن و بە
 چ پووێک داوا لەو خودایە بکەم، که چەند بە پەحم و بە
 بەزەییە! که هەمیشە داوی کردوو لەگەڵ دایک و باوکتان
 باشبن، ئاگاداریانن، بێ دلیان نەکەن. داوی ئەو هەمووکاتە
 چوومەو بۆ ئەو شوینە بۆ ئەوەی بتوانم ئەو کارانەیی که
 کردوومە پەشیمان ببمەو. بەلکو خودا لە گوناھەکانم خۆش بێت.
 چوومە خانەیی بەسالاچووان. بەلام خۆزگە نەچووبام چونکه
 داوی چوونم بەتەواوی تێگەیشتم، من چەند کەسیکی خراب
 بوومە! چۆن وامکردوو؟ ئەو بوو باوکم وەفاتی کردبوو! پیش
 بمریت، داوی کردبوو من ببینی وتبووی: «من چاوەرێی
 کۆرەکم دەکەم ئەو دیتەو، دەمەویت مائاواویی لێکەم.» بەلام
 نەیتوانی چونکه باوکم وەفاتی کردبوو و مائاواویشی لێنەکردم.

دایکیشم له سهر جیگا وهکوو مردوویهک. ههر که منی بینی دواى
ئهو هه مووکاته وتی:

- کورم کاره که تته واو بووه و هاتووی ئیمه ببه یته وه؟
ئیره شوینیکی خوش نییه، خه لکی زوری تیدایه. بهس
ناگات به پارچه یهک له دلی من. به لام درهنگ هاتی
چونکه باوکت پویشته. منیش ههر چاوه پیت بووم،
خوزگه زووتر هاتبای تاوه کوو باوکتیمان ببردبایه وه بو
ماله وه.

خودا نزیکه

دوای چه‌ند سال له هاوسه‌رگیری سوپاس بۆ خودا، دوای پشکنین دهرکه‌وت که دووگیانم. ئەمەش هه‌والیک بوو که من و هاوسه‌ره‌که‌می زۆر دلخۆش کرد. زۆر سوپاسی خودامان کرد که دوای چه‌ندین سال ببیه‌شی نه‌کردین له بوونی منداڵ له‌و نیعمه‌ته‌ جوانه‌ی خودا که ده‌یدا به‌ مرووف. ئەوکاته لای دکتۆره‌که دانیشتبووین که وایگوت؛ له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌که‌م له‌ دل خۆشیان نه‌مانزانی چی بکه‌ین. هاوسه‌ره‌که‌م وتی: «خونچه نه‌مگوت خوا به‌ ره‌حمه‌ هه‌رگیز به‌نده‌کانی جیناهیلێت!» دکتۆر وتی: «خونچه خان تو ده‌بیئت زۆر ئاگاداری خۆت بیت ئاگات له‌ ته‌ندرووستی خۆت و منداڵه‌که‌شت بیئت بۆ ئەوه‌ی وه‌کوو ئەوانه‌ی تر له‌ ده‌ستی نه‌ده‌ی ئەمجاره‌. ئەمجاره‌ به‌دلی خۆت ده‌بیئت. ده‌بیئت به‌ خاوه‌ن منداڵیکی جوان.» دوای خواحافیزی له‌ دکتۆر پۆیشتین بۆ ماله‌وه به‌لام له‌ خۆشیان نه‌مده‌زانی چیم ده‌گوت و چی ده‌که‌م به‌ ته‌واوی هه‌سته‌کانی دلخۆشی زāl ببوو به‌سه‌رمدا. به‌س خودا

دهیزانی چ ههستیکم ههبوو که دواى ئه و ههموو ساله دکتور پیم بلیت دووگیانیت. بهس ئه و ئافره تانه تیدهگهن که مندالیان نییه و بیبهشن له منداڵ. بهردهوام شهو و پوژ دوعام دهکرد بو ئه وهی دووباره ئه م خوشییهم لی نه بیته به ههوریکی رهش و بارانی خه م به سه رم بیاریته. ئه مهش بووه هو ی بوونی ترسیکی زور له ناخم. ترس له وهی که ئه م مندا له ش له دهست بدهم ئه وهش زور به ئاشکرا له رووخسار و رهفتارم پهنگی دابویه وه. که هاوسه ره که م زور به روونی ههستی به م ترسه ی من کردبوو بو یه وتی: «هه رگیز بیرى خراپ مه که میشکت. ئه مه له شهیتانه وه دیت. تو ده بیته له گه ل خدا بیت له هه ر بارودوخیکدا. گه ر خدا بریاری دابیت ئه م مندا له مولکی ئیمه بیت هه ر هی ئیمه یه ئه گه ر هاتوو پیچه وانهش روویدا ئه وه ده بیته شوکرانه بین ئارام بگرین له سه ری.»

ئه م قسانه ی هاوسه ره که م ئارامییه کی زوری به دل و دهروونم دهدا. له ژيانی خیزاندارى هه میشه بوونی پیاویکی باش و دیندار نیعمه تیکی پراو پر له جوانییه. جوانترین و باشترین هاوسه ر ئه و پیاویه که له کاتی ناخوشی له گه ل خیزانه که ی دایه و به جیی ناهیللی. به لام ئه فسووس له گه ل ئه و هه موو رهفتار و گوفتاره جوانه ی هاوسه ره که م، که باسی سه بر و ئارامی بو ده کردم به لام ترسه که م زیاتر و زیاتر قولتر ده بوویه وه ئه مهش وایکرد له م بارودوخه مدا دلخوشییهم زور نه با و بکهوینه بهر هه وریکی

ږهشۍ ناخوښۍ ژيان. لهو شتهۍ كه زور دهرسام بهسهرم هات
 نهوهبوو شهويك تووښۍ نازاريكي زوربووم كه هاوارم
 دهگهيشته ناسمان. بويه زور بهپهله هاوسهرهكه منى برده
 نهخوشخانه. دواى چهدين پشكنين و شت دكتورهكه زور به
 خه مبارى هات بولام و وتى: «هيوادارم باشييت سوپاس بو خوا
 ئيستاسته ندروستيت باش بووه.» منيش بى نهوهۍ له
 تهنرووستى خوم دلنيابم يهكسهر وتم: «ئهى مندالهكه، چونه
 نهو باشه!؟» دكتور وتى: «ببووره خونچه خان، دووباره دياره
 خدا ويستى لهسهر نيبه تو بى به خاوهن مندل، بهداخهوه!»
 لهو كاته بى نهوهۍ هيچ وشهيك بللم يهكسهر كهوتمه بارى
 بيدهنگى و سهرچهفى نهخوشخانهكه بهسهر ږووخسارمدا دا.
 بهلام تاكه شت بهخهبر بوو، فرميسكى چاوهكانم بوون كه نهوان
 به ناگابوون ژيانم له ههواليكى دلخوشكهرهوه گورا بو ناخوښۍ
 و گريان و بيدهنگى. تهنانهت له مالهوهش نهو بارودوخهۍ
 جارانۍ ژيانمان نهما بوو. نهوهش بههوى منهوه بوو چونكه
 بهردهوام دهگريام سكالام دهكردهمگوت خودايه ناخر بوچى چ
 گوناهيكم كردووه؟ من دواى نهو ههموو چاوهږوانيبه له تو! تكا
 بووونى مندللك، كه پيم بللى دايكه! نهو شتيكى زور ناسانه بو
 تو خودايه! نهو چ ههوريكى ږهش بوو بهسهرم هات؟ بهلام
 دووباره هاوسهرهكه كهوتمه بارى گفتوگو دووباره بهقسهكانى
 منى بهرهو دونياۍ ئوميد و نارامبوونهوه برد كاتيک هاته گفتوگو

و وتی: «ئەى ھاوسەرەكەم نەزانىو و نەتبىستوو و كە پىڭەمبەر ﷺ دەفەرموئەت (ھەر كەسى ھەولە ئەو بەدات كە ئارام بگريئەت خوداى گەورە پىي دەبەخىشت. وە ھىچ كەس لە نىعمەتى ئارام گرتن باشتري پىنەبەخشاو و). وە بزائە ھەر گووتراو و (ھەرگىز لە ئارام گرتن بىزار مەبن. خودا وىستى لەسەر بىت بە چاوتروكانىك ئاواتەكەت ئەھىنئە دى). ھەموو ئەمانە كە گووتراو و اتە پىويستە مروف لە كاتى ھەژارى يان ناخوشى يان نەبوونى مندال ئارام بگريئەت. دلئابە خودا ئارامگرانى خوش دەوئەت.» ئەم قسانە دووبارە منى بەرەو وە كانىاوى خوشەوىستى خودا و لەزەتى دونيا و ئارامى برد. ئەو بوو دواى چاوەروانىيەكى زور خودا بىبەشى نەكردم بە بوونى مندال منىش لە وشەى داىك بىبەش نەبووم. خودا كچىكى جوانى پى بەخشىم كە ھەر چاوم بە مندالەكەم كەوت ھەموو ئەو خەمەى كە خواردبووم. ھەموو ئەو فرمىسكانەى كە رشتبووم نەگەيشت بەو كاتەى كە يەكجار بوونى مندالەكەم كرد. نەگەيشت بەو لەزەت و خوشىيەى كە لە باوھشم كرد. وە ناوم نا (دوعا) چونكە من بەھوى دوعاكەنمانەو وە گەيشتەم بە دوعاى خوم، كچەكەم.

لە قەفەزى قوفل كراودا

پوژىك لە ناو قەفەزىكى قوفل كراودا دوو بالەندە بە ناوى بالەندەى ئومىد و بالەندەى بى ئومىد كەوتنە گەفتوگو دەربارەى حال و گوزەرانى ژيانىان ئاخو چۆن دەرواننە ژيانىان لەم قەفەزە قوفل كراودەدا.

بالەندەى ئومىد وتى: بەپاستى ژيان لەناو قەفەزەكانىش زۆر جوان و چىژبەخشە ئەگەر لە ئاوينەى پر لە ئومىدى تىيى بىروانىن.

بالەندەى نائومىدى وتى: نەخىر ئەسلەن ئازادى خۆشتىن هەستە كە مرووف تىدايە كاتىك بە ئازادى بەم ئاسمانە پاك و جوانە هەلدەفرى و لەهەموو كەس بەرزتر دەبىت لەم سنورە بۆ ئەم سنورە. نەك نوقمى كوت و زنجىرى ئەم قەفەزە بىت.

بالندهی ئومید هاته وه لām و وتی: ئەم سنور و ئاست بهرزیهی
 تۆ لهوانهی تر چ سودیکی ههیه گهر تۆ ناخت کۆت و زنجیر بیت
 وه بزانه گهر له قهفهزیش بووی ههر نیشتمانت بهنرخ تر و
 خاوهنهکەت به سۆزتره، کوا له دهرهوهی ئەم قهفهزه کێ ئاگای
 له تۆیه ههرکهسه و بۆ خۆی دهژی کهس تیناگه له سۆز و
 ههستت. ههر کهسیک دووربیت له نیشتمانی خۆی ئەوه بۆ ئەبهه
 ئاواره و غهمگینه.

ئەم گفتوگۆیه ههر بهردهوام بوو ئەم جارهش دووباره بالندهی
 بێ ئومید هاته قسه وتی: ئەم نیشتمانهی تۆ باسی دهکهی کوا
 نان کوا ئاو پوژیک ههر دهرمین له برسان تۆ به چی وا
 شوکرانی؟ شوکرانی چی بکهه، ئەگهر وهکوو بالندهکانی تر
 شوینی خۆش و ئاوی زۆر و خواردنی زۆر نهبیت؟ ههر ئەوان
 باشتتر له ئیمه.

بالندهی ئومید وتی: شوکرانه بژی نيعمهتیکي ئیلاهییه جا لهسهه
 خواردن بیت یان مالی دنیا ئەوه بزانه ههیشه ئەوهی ئەهلی
 شوکرانه بژیربیت چاکهکاره لهلای خودا. وه قسهیهکی تریش
 ئەوه بزانه ئەگهر خواردنت نهبوو ههرگیز نامری لهبرسان چونکه
 خودا خۆی رزقهدهره وه ئەگهر زمانت شکا له تینویتیان له بیابانا
 ووشک و بێ ئاوی که هیچ گولیک بوونی نهبیت ئەوه ئەگهر
 خودا فهрман دهربیت کانیای سازهگارهلهدهقولی.

له كۆتايى ئەم گەفتوگۆيە بالەندەى نائومىدە وتى: من بىزار بووم لەم قسانە تۆ ئەگەر بەم شىۋەيە بىت؛ بەم ئاقلەۋە بژىت تا ھەتايە ھەر لەم قەفەزە داخراۋەدا دەبىت بۆيە من دەمەۋىت ئازادىم ۋە پاكەم لەم قەفەزە ۋە ژيانە ۋە كۆۋە بالەندەكانى تىر بېرۇم لەۋ سنور بۆ ئەۋ سنور بە ئاسمانەۋە بەرزىترىم لە ئەۋانەى تىرەۋە.

بالەندەى ئومىدە وتى: ئەگەر دەپۇى بېرۇ بەس بزانە پۇژىك ھەر دەگەپىتەۋە بۆ ئەم نىشتىمانە.

دۋاى كۆتايى ھاتنى قسەكان بالەندەى نائومىدە بە ھەر جۇرىك بوو پۇۋى لە ھاورپى چەندىن سالى ۋەرگىراۋ پۇيشت لەم قەفەزە چۈۋە دەرەۋە. ۋە بالەندەى ئومىدە بە ھەستىكى پىر لە خەمباريەۋە لەناۋ دلى وتى: پۇژىك دىت ھەر دىتەۋە بۆ لام ھاورپىكەم چۈنكە ئەگەر تۆ ئازادى خۆت لە مال ۋە خواردىنى باش دەبىنيتەۋە ئەۋە بزانە تۆ ھەمىشە كۆت ۋە زنجىرى ئەگەر لە ھەۋت دەرگاي ئاسمانىشەۋە بىروانىيە خوارەۋە. بە تىپەربوونى ژيان ۋە چەندىن ۋەرز ۋە سال بالەندەى نائومىدە بە بىرىندارى ۋە شەكەتى ۋە خەمەۋە گەپرايەۋە. بە لام بى سوود بوو چۈنكە كاتىك گەپرايەۋە ھەموو شتىك گۇراپوۋ ھەم لە قەفەزەكەۋە ھەم لە شۋىنى مالەكەى لەجىياتى ھاورپى چەندىن سالى بالەندەيەكى تىر ھەبوۋ ۋە بۆيە زانى زۆر دىرەنگ كەۋتوۋە بۆ گەپرايەۋە بۆ پۇژانى رابردۋى چۈنكە ئىستا نە ھاورپىيەك نە شۋىنىك نە مالىك نە خاۋەنىك

نه مابوو. بويه له سهر ديواره كه نووسی: هرگيز له پيناو مالي
دنيا و نازادي له راده به در و ئاست و لوت به رزي خوته وه،
نيشتيمان و هاوريكه ت جي مه هيله چونكه كاتيك دهگه پريته وه ئه و
برينه ي دويني دروستت كرد هرگيز ساريژ نابيته وه وه ئه و
كه سانه ي پيشتتر هرگيز دووباره دروست نابنه وه.

بوختان

له ماوهی ئه و چه ند ساله ی ژيانی هاوسه ریم به رده وام ئاواتم بوو، پوژیک گوشتاریکی خوش له له لایه ن خه سووم و هاوسه رده که م بگووتریت. سه ره پای هه موو ئه و ئازار و مهینه تییه که به رده وام به دهستی هاوسه رده که م ده مچه ست چ به لیدان یاخود قسه ی نه شیواو به رامبه رم. به لام من تاکه خه ونیک که هه مبوو به به رده وامی ئه وه بوو، به یانییه که هه ستم له خه و ئه و پوژه جیاوازییت له و پوژانه ی تر کاتیک سه یری ئاسمان بکه م ببینم دووباره له ئاسمانی پووی من هه وره بروسکه و هه وری ره ش نه بییت. به لکو من وه کوو بالنده یه که به ئاسمانیکی هیمن و بی توفان و هه وره بروسکه بفرم! به لام ئه فسووس ئه وه ته نیا خه ونی ئافره تیکی پر ئازار بوو له چوارچیوه ی مالیک. له هه مووی ناخوشتتر بو من بیجگه له قسه ناخوشه کانی دایکی هاوسه رده که م که هه موو پوژیک ببوو به رنامه بو من و ده منوشی. به لام خالی لاوازی پیاوه که م که هه رکاتیک ده هاته وه بو مال وه خه سووم هه ر قسه یه کی له گه ل کردبا ئه وه ده هات بیئه وه ی هیچ

پوونکردنه وهیه ک له من وهر بگریت یه کسهر دهکوته بهر گیانم به
 لیدان و ئازاردانی جهسته م بیجگه له ئازاری جهسته م من ئازاری
 رپووحیشم هه بوو. که قسه ناشیاوه کانی بوو که ده بوونه برینیک
 له ناو دلم. جا من هه میسه پیموایه برینی جهسته هیچ کاتیک ناگاته
 برینی دل چونکه له وانه یه، ئەو برینه ی جهسته م بو ماوه یه کی تر
 چاک بێته وه! به لام ئە ی چیکه یین بو برینی دل که هه رگیز چاک
 نابێته وه؟ هه رگیز و هه رگیز! بو ئە به د شوینه واری ده مینتیته وه له
 دلمان! ئەو کاتانه ی که هاوسه ره که م به گوپی دایکی ده کرد و
 ده هاته بهر گیانم، ئەوه خوین وه کوو جوگه یه ک له لووت و ده م
 ده هاته ده ره وه. فرمیسی چاوه کانم وه کوو ئاویکی سویر بوو
 ده رپژا به سه ر برینه کانم که هه میسه ئەو برینانه وه کوو په له یه ک
 بوو له سه ر پوو خسارم! کاتیک ده چوومه بهرده م ئاوینه سه یریکی
 خوم ده کرد خوم وه کوو پیریژنیکی ناشرین ده هاته بهر چاو خوم
 له ئاوینه که دوور ده خسته وه بو ئەوه ی خوم له خوم نه ترسیم
 به هو ی ئەو برینانه ی له پوو خسارم دابوو! سه ره پای ئەو هه موو
 ئازاره ش هه ر بهرده وام کولم نه ده دا له و ماله ده مامه وه
 ده مگووت: «به لکو پوژگار بیت خوا په حمیک بخاته دلی ئەوانیش
 و باشبن.» خو مروف تا هه تایه ناتوانی ژیا نی به قسه ی
 نادرست و بوختان بباته سه ر. ئەو باوه رهی من هه مبوو به
 خودا، خودا هیزی پیده به خشیم و توانای پی ده دام له بهرده م ئەم
 ئازارانه هه ر وه کوو ده لین له گه ل تیپه ربوونی پوژگار زور شت

دەبىت بە خو واته دەتوانى لەگەلى رابىت جا ئەو راهاتنه دوو شىوازە يان ئەوئەتە راهاتنى ناچارىيە كە بە ناچارى دەبىت لەگەل باروودوخەكە رابىت كە ناچارىيە؛ بۆ ئەوئەى كەسىك لە دەست نەدەى كە خۆشت دەوئەت يان ئەوئەتە لە پىناو ئابروو و شەرەفى خۆتە. شىوازی دووئەم ئەوئەى بە راهاتنه بە شىوئەىك بۆ ئەوئەى دەزانى ناتوانى ئەم شىوازە بگۆرەت و ئەمەش دەبىتە خوو. بۆىە لەگەل تىپەرەبوونى كات هەموو شتىك دەبىتە راهاتنى خوو يان ناچارى. بۆىە منىش دەتوانم بلىم ژيانم راهاتنىكى ناچارى بوو لەگەل ئەم باروودوخە كە تىداووم. بەلام لەگەل هەموو ئەو ئازارانەى پىشوتر، خۆزگە هەرگىز ئازارى ئەمجارە ئەوئەندە قولتر نەبواىە و سەختر نەبواىە بۆ منى ئافرەتىكى برىندار! پۆژىك هەر وەكوو پۆژانى تر خەرىكى كارى مالەوئە بووم خەسووم بانگى كردم گووتى:

- پەرى كچم، وەرە كارم پىتە.

منىش چوومە لای گووتم:

- بەلى دايكە گيان فەرموو.

- وەرە دانىشە كەمىك ئىشم پىتە. بەسە ئەوئەندە خۆت

ماندوو مەكە لە ئىشى مال! با پىكەوئە بۆ خۆمان قسە

بکەين، وەكوو كچ و دايكىك.

باوەر دەكەن رىك شوک بووم خواىە ئەوئە چىدەلەيت. ئەو لە

ژياندا ئەسلەن بەمنى نەگووتوئە كچم! وە لە ژياندا بۆ جارىك من

و خەسووم پیکهوه دانەنیشتوین! ئاخر چیبووه؟ هەندێ جار
هەستم دەکرد ئەمە خەونە دەمەویت بە خەبەر بێمەوه بەلام
کاتیک خەسووم بە قسە هات زانیم ئەوه خەون نییه، پەری بەخوا
راستییه! خەسووم دەیگوت:

- چیه؟ پەری بۆوا شوک بووی؟ دەزانم حەقی خۆتە شوک
بیت، چونکە لە ژیانم هەرگیز بەم شیوەیه رەفتارم لەگەڵ
تۆ نەکردوو، وەکوو بوکیکی خۆم تەنیا تۆم بە بیگانه
زانیه. وامزانیوه تۆ بە کەلکی کورەکەم نایەیت. بەس
دەمەویت ئەوانە لەبیرکەین هەردوو کمان پیکهوه وەکوو
کچ و دایک بژین. کورەکەشم ئەگەر لە سەفەر هاتەوه
قسەى لەگەڵ دەکەمەوه پێی دەلیم تۆ بیتاوانی هەموو
کاری من بوو من قسەى ناراستم بۆ تۆ دەکرد تا تۆش لە
پەری بدەى. ئەمانەى هەموو پێدەلیم بەس تۆ
لیمخۆش دەبیت کچەکەم؟

- ئەوه چی دەلێی دایکە توخوا من هەمیشە بە ئاواتی
ئەوه بووم ئەم رۆژه ببینم و تۆ بە کچی خۆت بانگم بکەى!
باوەر بکە کە ئەم قسەیهت کرد ئیستا وا دەزانم هەرچی
ئازار و برینه کە پیشتر هەمبووه، نەماوه و سارپێژبووه!
سەیریکى یەکترمان کرد و ئامیزمان لە یەکتر نا. بەلام منى خوش
باوەر و کەسیکی دل سادە باوەرم نەکرد کە ئەوه یارییهکی
دەستی چارەنووسە بۆ من. رۆژیک خەسووم گووتی:

- پەرى من دەچمە دەرەوہ تۆش ئاگادارى مالهوہ به. من
 كه ميک زۆرم پيڊهچيت، ئيشم ههيه.
 - باشه دايه خەمت نهبيت.
 دواى ئەوہ منيش دەستم به ئيشى مال کرد. پاش چەند
 کاتژميړيک له دەرگا درا. منيش گووتم لهوانهيه دايکم بيت شتيکی
 بيرچووبيت بۆيه چووم دەرگا کهم کردهوہ بينيم پياويکی بالا بهرز
 و قژيکی ماشوبرنجى ههبوو گووتی:

- سلاو خاتوون ئيره مالى فلانه؟
 - بهلئ تهواوه راست هاتووی. فەرموو چیت دەویت؟
 - هاوسەرەکهت هاوړی منە لەم سەفەرەش پیکهوه بووین
 جا من گه پامهوه. ئەویش گووتی ئەم ئامانەتە بگهیهنه
 دەستی هاوسەرەکهم وابزانم چەند دیاریه که بۆ تۆی
 هیناوه.
 - بۆ من؟
 وا ههستم کرد لهوانهيه به ههله هاتیبی ئاخر هاوسەرەکهم له
 ژيانى خۆی دیاری بۆ من نههیناوه ئیستا چی بووه؟ بهلام هه
 چۆنیک بوو سوپاسی ئەو پیاوهم کرد و گووتم:

- بهراستی ئەزیهتت خوارد سوپاست دهکهم.
 - نانا خاتوون ئەوہ چی دهلیت من زۆر خوشحال بووم به
 ناسینی تۆ.
 دواى ئەوہ هاتمهوه ژوورهوہ دیاریه کهم کردهوہ بينيم چەندین
 جل و بۆنى تیدایه. بهراستی به لای من جیگهی سەرسوپمان

بوو! تهنانت كهوتمه بارى گومانیشه وه بهلام لهناو دلى خوم
گووتم نا پهرى نابیت كهسى برودار گومانی خراپ به كهسانی
تر ببا گوناحیكى گهورهیه. بهس ئهگەر دایکم هاته وه پینیشان
دهدهم با ئهویش ئاگادار بیت خودایه خوت ئاگاداری حالى من به
من بهس توّم ههیه ئه و شتانه چیه بهسهرم دیت! جارێك
گوپانكارى خهسووم ئه مپوش هاوسهرهكه م ئه مه چیه
دهگزه ریت بو حالى من؟ دواى ئه وه پاكه تی دیاریه كه م پپچایه وه
كه خهسووم هاته وه پیشانمدا ئه ویش گووتی:

- ئه ها ئاگادارم له تهلهفون كوره كه م باسى ئه و دیاریانه ی
بو كردم. گووتی بو پهرى ده نیرم ئی كچم دلخوش به
به راستی تو شایه نی هه موو شتیکی.

بهلام له وه سهیرتر ئه وه بوو ئه و شته هه موو پوژیک دووباره
دهبویه وه وهكوو میلی کاتر میتر هه موو پوژیک ئه م پیاوه دههات و
دهیگوت پیاوه كهت ئه م دیاریانه ی بو تو هیئاوه له وهش
خهسووم زه رده خه نه یه کی ده کرد سه ری دهله قاند به مانای ئه وه ی
ئاگاداری ئه وه یه و دلخوشه پیی. بهلام له وه سهیرتر كه به راستی
تووشی شوک بووم ئه و پوژه بوو كه هاوسهره كه م به توپه یه کی
زوره وه هاته وه چاوه کانی وهكوو ئاگر بوو دهسته کانی وهكوو
كه سیکی پیر دهله رزی بی ئه وه ی هیچ قسه یه ك بکه وهكوو
جارانی پیشوو دهستی به جویندان و لیدان کرد. هه تا توانی
كه وته گیانم به لیدان و قسه ی نه شیوا هه ر دهیگوت:

- تۆكەسكى بېشەرمى چۆن توانىت ئەو ھەلە برەخسىنىت
 من بچمە سەفەر و تۆش بۆ خۆت لەگەل پياوانى تر
 رابویریت ھەى ئافرەتى بى ئابروو!
 منیش كاتىك گویم لەو قسانە بوو خەرىك بوو شىتېم گووتم:

- بەسە ئەو ھەى تۆ چى دەلى پياوھەكە من چىم کردوو ھە
 سەیركە من ھەموو شتېك لە تۆ قبول دەكەم بەس ناتوانى
 وا بە من بلى دواى ئەو ھەش تۆ بەبى ئەو ھەى ھىچ
 بەلگە ھەكت پى بىت یاخود لىم بېرسى ھەكسەر وەكوو
 رۆژانى رابردوو دى بۆ گىانم ئاخىر لە چ یاسا ھەكى
 قورئان و دونىاش وا بوو كەسېك بەبى ئەو ھەى ھالى
 بىت لە كەسى بەرامبەر، بكەویتە بەر لىدان و قسەى
 نەشیاو.

بەلام پياوھەكەم بەو قسانەى من زیاتر بەرەو شىتى چوو چونكە
 بە تەواوى ئاگرى تورپەى لى ناخى بلىسەى كەردبوو چەند
 وینە ھەكى خستە بەردەم:

- فەرموو سەیركە خاتوونى رۆشنېر سەیركە ئەو ھەى كىئە
 لەگەل ئەو پياو ھەبەر دەرگا لەگەل ھەكتر قسە دەكەن و
 ئەویش ديارىت پى دەدا؟ جا رۆژىكیش نا بەلكو چەندىن
 رۆژ! چىئە ئەو ھەلت بۆ رەخساو ھەى لە مالاو ھەى نەبوو
 بە ئارەزووى خۆت رەفتارت كەردوو، ھا؟ دواى ئەو ھەش
 باسى قورئان و قسەى ناو كىتېم بۆ دەھىنیتەو ھەى خاتوونى
 رۆشنېر.

منیش سهیری وینه کهم کرد بینیم هه مان ئەو پیاوه بوو که
چه ندین رۆژ دهاته مالممان به بیانووی ئەوهی دیاری که به
قسە ی ئەو هاوسەر کهم بۆی هیناوم. منیش گووتم:

- پیاوه که باوه ربکه تۆ هه له تیگه یشتووی له وانه یه له وه درۆ
نه کهم به راستی پیت بلیم به لئ و بوو هه موو رۆژیک
دهاته بۆ مالممان به لام ئەو دهی فهرموو هاوړیی تویه وه
دهی فهرموو هاوسەر کهت ئەم دیاریانه ی بۆ تۆ هیناوه
باوه ربکه ئەگه به منیش باوه رب ناکه ی ها له دایکت بپرسه
بانگی دایکت بکه چونکه من ئەو دیاریانه م هه مووی
پیشانی دایکت ده دا.

پیاوه کهم بانگی دایکی کرد و گووتی:

- دایکه وه ره کارم پیتته.

ئەویش هات و گووتی:

- به لئ کورم بۆ و تورپه ی چی بووه؟

- دایه پیم بلئ ئەو رۆژانه ی من له ماله وه نه بووم چی
روویدا؟ قه د بووه که سیک بیت دیاری بۆ په ری هینابیت و
به تۆیشی نیشان بدات. چونکه خاتوونی به ریز ده لئ
دایکی تۆ ئاگاداری هه موو شتی که ده ی پیم بلئ تۆ
ئاگاداری دایکه؟

به لام مخابن وه لامی دایکی زۆر سه یرتربوو له و تورپه یه ی
هاوسەر کهم و ئەو وینه ی که هاوسەر کهم نیشانی دام. گووتی:

- وه لا کوره کهم راسته هه موو رۆژیک که سیک ده هاته
 بهردهرگا و پهری ده چوو ده رگای ده کردهو دواى ئه وهش
 که ده رگا کهى داده خسته وه زۆر دلخۆش بوو سهیری
 دیاریه کهى ده کردوو به لام هیچی نیشانی من نه ده دا
 دهی شارده وه بهس پیت بلیم کورم پهری له دواى تو
 زۆر گۆرابوو به ته وای ببوو که سیکى تر.
 منیش به راستی شوک بووم زانیم ئه وه بۆسه یه کبوو بۆ منی
 داماو داندرا بوو بۆیه گووتم:

- دایکه ئه وه چى ده لئى گونا هت ده گات باوه ربه که ئاخر تو
 که سیکى باوه ردار و خواپه رستی، چۆن ده توانی قسه ی
 ناراست بکه ی؟ تو خۆت ئاگاداری هه موو شتیک بووی!
 ئیستا بۆ وا ده لئیت؟
 به لام له وکاته هاوسه ره کهم زله یه کی لیدام و منی به زه ویدا دا که
 ده مم پر بوو له خوین سه یریکی کردم گووتی:

- به راستی زۆر له وه بی شه رمتری که بیرم لیده کرده وه! تو
 خۆت ئا فره تیکی بیئا برووی ئیستاش ده ته ویت بوختان بۆ
 دایکی من بکه ی؟ هه ر ئیستا پیش ئه وه ی ده ستم به
 خوینت پیس بیت له و ماله برۆ ده ره وه. جاریکی تریش
 هه رگیز نه تبینمه وه چونکه دایکم راستی ده کرد تو به
 که لکی من نایه یت من ناتوانم ئا فره تیکی بی شه رمی وه کوو
 تو ژیا نی له گه ل به سه ره به رم. برۆ ده ره وه!

منیش ههستم به بی ئهوهی هیچ قسهیهک بکهه جلهکانم
کۆکردهوه. بهلام پیش ئهوهی برۆم سهیریکی ههردووکیانم کرد
و گووتم:

- ئیوه زۆر به ئاسانی بوختانتان بۆ من دروستکرد. زۆر
کهسیش وهکوو ئیوه ههیه لهه کۆمهلگهیه، که بوختان بۆ
کهسانی تر دروست دهکات. بهلام ئهوه بزانه ئهگهر لای
ئیوه بوختان وا ئاسان بیته لای خودا زۆر گهورهتره. وه
ههر ئهویش ئاگاداری کردهوهی ههموو مرۆفیکه.

دوای ئهوهش چومه دهرهوه و گهرامهوه مالی باوکم. چی بکهه
لهه کۆمهلگهیه کاتیک ئافرهتیک بوختانی دهریته پالی. جگه له
مالی باوکی شونینکی تری نییه جا مالی باوکیش دهیکوژن یاخود
پیی دهلین تو حهیا ی ئیمهت بردهوه و دهبیته لهو شوینه برۆیت.
تاوهکوو ئهه کارهی تو نهبیته پهله بۆ ههموومان بهس بیریک لهو
ئافرهته ناکه نهوه و جاریک ناچن لیی بیرسن ئاخۆ ههر بهراست
مهسهله چیه؟ بزانه ئهه برینهی له دلی دایه قوله یاخود تهنیا
ههر به جهسته زیندووه ئهگهرنا پۆهی نهماوه. ئهمانه ههمووی
ئهو پرسیارانهیه که منیش وهکوو ههر ئافرهتیک تر دهمهویته
بزانه خۆ خیزانهکهی منیش دوور نهبوو لهو فکرانه که ههیا بوو
سهبارته به من. چونکه بهداخهوه باوهریان کرد و ملیان
شۆپرکرد بۆ دهستی قهر و بوختانیک و هها گهوره. بهلام من
چونکه باوهرم به خودا ههبوو که پۆژیک ههموو شتیک ئاشکرا

دەبىت. ئەو ھەمىشە بە قەناعەتى زۆرەو ژیانم دەکرد دۇنيا بوم
پۇژىك خۇدا راستى و داوین پاكى من دەرەخا. خۇشەبەختى
ئەو ھەمىشە كەسىك باوەرى تەواوى بە خۇدا ھەبىت چۈنكە وەكو
من پۇژىك ھەموو شتىكى بۇ ئاشكرا دەبىت.

سوپاس بۇ خۇدا ھەموو شتىك ئاشكرا بو وەكو بارانىكى پاك
و جوان دۇپەكان پۇژان بەسەر ھەموو كەسىك و تەنەت
خىزانەكەشم كە من ئافرەتتىكى داوین پاك و خاوينم. سوپاس بۇ
خۇدا دەللىن پەتى قسەى ناراست ھەمىشە كورته ئەو ھەبوو دايكى
ھاوسەرەكەم خۇى دانى بە ھەموو شتىك نابوو كە ئەو بوو
ھۇى ئەو ھەمىشە بوختانە بە من بكات و ھەر خۇى ئەو پياو ھى
گرتبوو تا ئەم كردارە بەرامبەر من بكات ھەموو پۇژىك بىتە
مالمان بەبىانووى ديارى. خودايە ھەر توى خاوەنى زەوى و
ئاسمان بە راستى تۇ حەق و راستى بۇيە ھەمىشە ھەر راستى
خۇش دەوئىت و بوختان و قسەى ناراست قبول ناكەيت.

جیهانی دەرەوہ

سەردەمیک لە مائیکی بچووک و خیزاننیکى بە ناز و خۆشەویستی دەژایام. کە ئەم ماله لە چوارچیووی خۆشیەکانی مندا نەبو. وام دەزانی لە قەفەزیک کۆت و بەندکراوم. سەرەرای ئەم ھەموو ناز و خۆشەویستییە و ئازادیەى پیم دەدرا کە ھەر چیم ویستبا بۆم دەکرا. ئەمەش لەبەر ئەوێ کچە بچووکەکەى مالهوہ بووم. کەواتە خۆشەویستییەکی تایبەتم ھەبوو نەدەبا ھیچ کەسیک بۆ جارنیکیش بیت قسەییەکی ھەلە بەرامبەرم بکات. جا لە دەرەوہ یاخود مالهوہ. ئەمەش بۆ من دەرەتییکی باش بوو بۆ ئەوێ ئەم شتانە ھەلقۆزەوہ و بەرەو جیهانی غرورى و کۆمەلگەى دەرەوہ ھەنگاو بنیم. بۆیە ھەرچی زووتر دەمویت ئەم ماله بکەمە گۆشەییەکی بچوک لە ژيانى خۆم و ژيانى دەرەوہ بکەمە جیهانى خۆم. ئەمەش کاتیک گەیشتمە تەمەنیک کە بمەوێت بچمە ناو

کومه لگه ی نازادییه وه. وه کاتیک پروم کرده ئەم جیهانه ئەو کاته
 ههستم کرد زۆر دواکه وتووم ته ماشای ئەو کچ و کورانه م دهکرد
 که نازاد بوون و به ئاره زووی خویان بی گویدانه له کهسانی
 دهوربه ر ژیان دهکهن. وه هیچ کهسیک نییه لییان بپرسیته وه
 به خۆم دهگوت: ئای تو چهند دواکه وتووی تازه به تازه هاتووی
 بو ئەم جیهانه پر له نازادیه که ئیستا تهکنه لوجیا رپرهوی مروقی
 گرتوته دهستی خوی وای کردووه میشکی مروف له ژیر ناوی
 نازادی و خوشیه وه کونترپۆل بکه. من پیشتتر سه ره پای هه موو
 ئەو نازادیهش له ماله وه هه م بوو به لام هیشتا عه ودالی ئەم
 جیهانه بووم که بتوانم به ئاره زووی خۆم جلو به رگ بپۆشم و تا
 درهنگانی شه و له دهره وه بم له گه ل هاورپیکانم وه هاورپییه تی
 دروست بکه م له هه ردوو ره گه ز که ئەم نه ریته بشکینم که ده لێن
 نابیت کچ و کور هاورپییه تی بکه ن و له گه ل یه کتر بچنه دهره وه
 وام ده زانی ئەمه نه ریتیکی کونه و ده بیت بشکینری. به
 تیپه ربوونی کات له گه ل ئەم کومه لگه یه راهاتم توانیم هاورپی
 دروست بکه م و تیکه ل بيم به تهکنه لوجیا به شیوه یه کی خراب
 به کاری بهینم ژیان به پۆتینی به م شیوه یه به رده وام بوو به
 چوونه دهره وه م و له گه ل هاورپیکانم تا درهنگانی شه و که هیچ
 کهسیک له ماله وه پییان نه دهگوتم بو کوی ده چیت؟ له کوی
 بوویت؟ وه کاتیکیش وایان گووتبا باوکم دهیگوت: ئەوه کچی
 خۆمه و نازادم کردووه وه به ناز و خوشه ویسته نابیت هیچ کهس

پښتو بکات با به ئاره‌زووی خوی بکات بچیته دهره‌وه ئه‌ویش
 گه‌نجه و مافی هه‌یه خۆشی ببینیت. ئه‌م قسانه‌ی باوکم زیاتر
 پښتو خۆشکه‌ر بوو بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رچیم بویت بیکه‌م به‌لام ئه‌م
 جیهانه‌ی خۆشه‌ی که‌ من بیرم ده‌کرده‌وه وا نه‌بوو به‌لکو وه‌کو
 ماریک بوو خوی هه‌شاردا‌بوو لیم. که‌ هه‌ر سانیه‌یه‌ک بوو
 جه‌سته‌ی منی گه‌ستوو ژه‌هره‌که‌ی بالا‌کرده‌وه له‌ جه‌ستم وه
 په‌له‌یه‌کی له‌سه‌ر جه‌ستم به‌جیه‌شت. ئه‌م ژه‌هره‌ش منی
 نه‌کوشت به‌لام په‌له‌یه‌کی دروست کرد که‌ هه‌موو پوژیک ئاواتی
 مردن ده‌خوام.

له‌ ژيانم به‌رده‌وام بووم هاو‌پیی خراپ منی زیاتر به‌ره‌و جیهانی
 زب‌ل و بو‌گه‌ن برد که‌ وایکرد هه‌رچی خودا نه‌فره‌تی لیک‌ردوه
 ئه‌نجامی بده‌م وه‌کوو ئه‌مانه‌:

خودا ده‌فه‌رموویت: (بالا‌پۆش بن جه‌سته‌ی خۆتان دهرمه‌خن با
 نه‌که‌ونه به‌ر ئاگری قورسی دۆزه‌خ) به‌لام من ئه‌مه‌م نه‌ده‌کرد
 به‌لکو وام ده‌زانی ئه‌گه‌ر جلی ته‌سک و پووت نه‌پۆشم که‌س
 سه‌یرم ناکات کو‌ره‌کان فه‌رامۆشم ده‌که‌ن و نرخم بۆ دانانین.

وه‌ خودا پیمان ده‌فه‌رموویت: (خۆتان بپاریزن له‌ خواردن و
 خواردنه‌وی هه‌رام) به‌لام من که‌وتمه‌ جیهانی ئالوده‌بووی
 ماده‌ی هۆشبه‌ر و خواردنه‌وه‌ی هه‌رام کراو، ئه‌وه‌ش کاتیک
 هاو‌پیکانم پێیان ده‌گووتم بۆ وا ترسنوکی تۆش وه‌کوو ئیمه‌ به‌

خۆشى وەرگره تۆگەنجى منىش بەو ساويلكەيىه خۆم تووش
 دەبووم و ملەكەچى قسەكانى ئەوان دەبووم بەلام لە ھەمووى
 خراپتر كە تووشى بووم لە ناوبردى ژيانى كچايەتيم بوو بۆ ئەو
 گورگانهى كە بە ناوى عەشق و ھاوسەرگيريىه فریوت دەدەن
 و دواى ئەوھى كە بە دەستى دەھینن . پيشت دەلین تۆ ئەو كچە
 نیت كە ئیمە دەمانەوێت تەنیا بۆ رابواردن لەگەلت بووین تۆش
 كاتيك بە ھۆش خۆت دیتتەوھ دەزانى تازە كار لە كار ترازاوھ
 ئەو كچەى جارەن نەماوى بەلكو كەسكى پيس و بۆگەن لە ناو
 كۆمەلگە كە نە لەلای خیزانەكەت نە لەلای خزم و دۆستان و
 كۆمەلگە شوینت نابیتەوھ! لەم كاتەش خیزانەكەت پەشیمانى
 خۆيان دەردەبرن دەلین ئیمە ھەلەبووین ئازادى زۆرمان پیدای
 نەدەبا وا بكەین ئەمەش ئاكامەكانى ئازادى و خۆشەويستى زۆر.

گفتوگۆکان

باوکم: «کۆری شیرینم خودای گهوره مروۆقی به جوانترین شیوه دروست کردوه له خۆل به چه‌ندین شیوه و که‌سایه‌تی جیاواز و هه‌ریه‌ک له‌وانیش به پێی نێر و مێ دابه‌شی کردوون وه ته‌واوکه‌ری بۆ هه‌ریه‌ک له‌و په‌گه‌زانه‌ داناوه بۆ ئه‌وه‌ی ژیان له‌گه‌ڵ یه‌کتر دروست بکه‌ن و وه‌چه‌ بکه‌نه‌وه. جگه‌ له‌و هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ش که‌ خودا له‌ زه‌وی به‌ مروۆقی به‌خشیوه و له‌ دنیا ئاخیریش به‌هه‌شتی بیکۆتایی داناوه به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ش ئێمه‌ی مروۆف ئه‌و شتانه‌ درک پێ ناکه‌ین هه‌ولێ خراپ بوونی یه‌کتر ده‌ده‌ین له‌ بری شوکر کردن له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی هه‌مانه‌ و نیمانه‌ هه‌ول بۆ سکاڵا و گازنده‌کردن ده‌ده‌ین له‌لای خودا بێ ئه‌وه‌ی بزانی‌ن دنیا خۆشیه‌کی کاتیه‌ ئه‌م هه‌موو تاوان و گونا‌هه‌ بۆ چیه‌، له‌کاتی‌کدا قیامه‌ت بوونی هه‌یه. که‌ دونه‌یه‌کی تر بێ کۆتاییه‌ که‌ هه‌رگیز کۆتایی نایه‌ت که‌واته‌ کورم هه‌میشه‌ هه‌ولێ

چاک بده و مه به ناشرین کردنی که سانی تر به لکو هه می شه جوان
دید و گو فتار شرین به.»

له م قسانه ی باو کم گه ی شتم به وه ی که نابیت ناشکوربین کاتی
ناخۆشی دیته ریگامان و له هه ژاری و نه خۆشی له بهر ئه وه ی
خودا دهیه ویت مرۆف تاقی بکاته وه له کاتی هه ژاری و نه خۆشی
وه ده بیت شوکر بین کاتیک خودا شتیکی باشمان پی دها نه که له
خوبایی بین و ئه م خۆشییه ببیته هۆی تاوان و سه ریچی کردنی
خودا.

دایکم: «کور به که م ئاگادار به کاتیک ویستت لیکدانه وه و پروون
کردنه وه بۆ قسه کان یان کرداره کانت بکه یت. ده بیت بزانی ئه و
که سه ی له به رامبه رته کتیه و چۆنه! چونکه هه ندی که س
هه می شه خۆیان پی راسته و هه رگیز دان به قسه ی ئه وانی تر
دانانین که ئه مه ش جوړیک ده بیت له خۆپه رستی و عینادی له
ئاست قسه کانی ده ورو بهر بۆیه ئه گه ر ده ته ویت دوور بیت له
ئاژاوه و تور به وون هه ول بده هه می شه بیده نگه هه لبریزی له ئاست
ئه و که سانه له بهر ئه وه ی زیاتر تۆش هه ولی عینادی بده ی ئه وه
هه می شه دۆراو ده بیت.»

لهو قسانه‌ی دایکم ئەمەم بۆ ږوون بویه‌وه که هەرگیز هه‌ول
 مه‌ده قه‌ناعه‌ت به که‌سیک بکه‌یت که ده‌زانی که‌له‌ږه‌قه هه‌میشه
 خۆی پێ راس‌ته گه‌ر بزانی‌ت تۆش حه‌قی بۆیه دوور به له‌و
 که‌سانه. که زانی‌ت گه‌فتوگۆکه‌ت زۆری خایاند ئەوه کاتی خۆت
 مه‌کوژه و ئەو شوینه جیبه‌یله بۆ ئەوه‌ی دوور بیت له شه‌ر و
 هه‌لچوون.

خوشکم: «براکه‌م، ده‌لێن گه‌ر به‌ردیک له په‌نجه‌ره‌ی مالێک بگریت
 ئەوه ږوژیک له به‌نچه‌ره‌ت ده‌گرنه‌وه. له‌و قسه‌یه که زۆر ږوون
 و ئاشکرایه هەرگیز به کچانی خه‌لک ږامه‌بویره به بیانووی
 خوشه‌ویستی و هاوسه‌رگیرییه‌وه دوا‌ی ئەوه‌ی که هه‌واو نه‌فسی
 خۆت تێرکرد دوا‌ی ئەوه‌ی فرپیی بده‌یه سه‌ر شه‌قام و کۆلان ئەوه
 بزانه که‌سی باوه‌ر‌دار که دلی به ته‌واوی له ئیمان نفووم بیت
 ئەوه چاو و هه‌موو ئەندامه‌کانی ده‌پاریزیت له تاوان و کاری
 خراپ بۆیه هەرگیز نه‌که‌ی ږوژیک کاریک بکه‌یت له‌به‌ر ئەوه
 بیربکه‌وه تۆش خوشکت هه‌یه له مال‌ه‌وه له‌وانه‌یه ږوژیک ئەم
 به‌رده به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ئیمه بکه‌ویت.»

له‌م قسانه‌ی خوشکم بۆم ږوون بویه‌وه زۆریک گه‌نج هه‌یه له
 ږیگه‌ی فه‌یسبوک و چاته‌وه به کچان ږاده‌بویرن به بیانووی
 هاوسه‌رگیرییه‌وه که‌چی له کۆتایش هیچ شتیک بوونی نابیت به‌س

بۆ کات کوشتن، ئەمانە بوونی دەبێت. وه کاتیکیش دەزانن
خوشکهکهی ئەوانیش له پەيوەندی دایه ئەوه توپه دەبن و وه
زۆرجار دەبێته کوشتنی کچهکه به بیانوی شەپهه و حەیا.

براکهه: «دووربه له شتانیک که دهزانی بهرهو گومپایی دهتبهن و
دهتخهه که ناری گوناه و تاوان وه هاورپییەتی که سانیک مه که
که ههولێ خراپ بوونی توو دهدهن تووشی خواردنیکت دهکهن که
دروست نییه و وه خواردنهوهیه که خودا حهرامی کردووه و
دوورت دهخاتهوه له نوێژ و عیبادهتی خودا.»

لیزه دا بۆم پوون بویهوه، ههول مه ده هاورپیی زۆرت هه بێت
ئه مه مانای ئاقلی نییه به لکو هه میسه هاورپیی کهم بهس باش بن
له کاتی ناخۆشی و خۆشی له گهلت بن. بتوانن له کاتی ناخۆشی
تووشی ناشکور و تاوانت نه کهن و له کاتی خۆشیش وات لی
بکات تووشی گومپای و له خۆبایت نه کهن ئه مه یه هاورپیی باش.

پښت

بابه ت	ژماره ی لاپه ره
پیشه کی	5
مونام و دوزینه وهی وه لام بؤ پرسیاره کانی	17
له نیوان ژیان و مردن	19
زولم	23
ماده ی هوښبه ر ژیانی بر دم	29
ماموستاکه م	37
قسه نه ووتراره کانی دلم	46
بی مالئاوایی	55
خودا نزیکه	63
له قهفه زی قوفل کراودا	67
بوختان	71
جیهانی دهره وه	82
گفتوگوکان	84

Qsa Nawtrauakni Dilm

Zaytun Yasen

بەرگ: هېوا پشتران

2021